رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

dansk | دنماركي | نُبذَةٌ فِي العَقِيدَةِ الإِسْلَامِيَّة (شَرْحُ أُصُولِ الإِيمَانِ)

Et Glimt i den Islamiske Tro

Af Den Ærede Sheikh Al-Allama
Muhammad ibn Sālih al-'Uthaymīn

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

العثيمين ، محمد
نبذة في العقيدة الإسلامية شرح أصول الإيمان - دنماركي. /
محمد العثيمين ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. .-
الرياض ، ١٤٤٨هـ

٩٤ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٧٩٤٩
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٦٣٣-٠

نُبذَةٌ فِي العَقِيدَةِ الإِسْلَامِيَّة (شَرْحُ أُصُولِ الإِيمَانِ)

Et Glimt i den Islamiske Tro

بِقَلَم فَضِيلَة الشَّيخ العَلَّامَة

مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحِ العُثَيمِين

غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِين

Af Den Ærede Sheikh Al-Allama
Muhammad ibn Sālih al-'Uthaymīn
Må Allah tilgive ham, hans forældre og alle muslimer

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Et Glimt i den Islamiske Tro

I Allahs Navn, Den mest Nådige Den mest Barmhjertige

Introduktion

Al lovprisning tilkommer Allah; vi priser Ham, søger Hans hjælp og tilgivelse, og vender os til Ham i oprigtig anger. Vi søger tilflugt hos Allah fra os selv og vores onde handlinger. Den som Allah vejleder, kan ingen vildlede og den som Han vildleder, kan ingen vejlede. Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud værdig til tilbedelse undtagen Allah alene, uden nogen partner. Og jeg bevidner, at Muhammed er Allahs sendebud og tjener. Må Allahs fred og velsignelser være med ham, hans familie, hans ledsagere og dem, der følger dem retmæssigt indtil Dommedagen.

Viden om Tawhīd (monoteisme) er den ædleste, mest ophøjede i værdi og mest nødvendige blandt alle videnskabsdiscipliner, for den omfatter viden om Allah den Almægtige, Hans navne, egenskaber og rettigheder over Hans tjenere, og fordi det er nøglen til vejen, der fører til vores Herre Allah den Almægtige og grundlaget for Hans lovgivninger.

Derfor kaldte alle sendebud enstemmigt folk til Tawhīd. Allah den Almægtige sagde:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيۡهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدُونِ ٢٥﴾

{Og Vi har ikke sendt nogen budbringer før dig (O Muhammad SAW) uden at Vi åbenbarede til ham (siger): La ilaha illa Ana [ingen har ret til at blive tilbedt undtagen Jeg (Allah)], så tilbed Mig (Alene og ingen andre)} [Al-Anbiyā': 25]

Og Allah den Almægtige bekræfter sin enhed, ligeledes gør Hans engle og dem med viden. Allah sagde:

﴿شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَأُوْلُواْ ٱلۡعِلۡمِ قَآئِمَۢا بِٱلۡقِسۡطِۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١٨﴾

{Allah bevidner, at der ingen gud er undtagen Ham (Allah), og englene og dem, der har viden (giver også dette vidnesbyrd); (Han opretholder altid) Sin skabelse i retfærdighed. La ilaha illa Huwa (ingen har ret til at blive tilbedt undtagen Ham (Allah)), den Almægtige, den Alvise} [Āl-'Imrān: 18]

Eftersom Tawhīd har denne store betydning, er det nødvendigt for enhver muslim at passe på det gennem læring, undervisning, refleksion og tro, for at bygge deres religion på et solidt grundlag, tryghed og overgivelse, så de kan nyde dens frugter og resultater.

Og Allah er den, der giver succes

Forfatteren

Den islamiske religion

Islam er den religion, som Allah sendte Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) med for at afslutte religionerne. Han fuldendte den for sine tjenere, fuldendte sin nåde over dem og godkendte den som en religion for dem. Han accepterer ingen anden religion fra nogen udover den, Allah Den Ophøjede sagde:

﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾﴾

{Muhammad (SAW) er ikke far til nogen mand blandt jer, men han er Allahs Sendebud og den sidste (afslutning) af Profeterne. Og Allah er altid Alvidende om alt} [Al-Ahzāb: 40]

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿...ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِى وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا...﴾

{I dag har Jeg fuldendt jeres religion for jer, fuldendt Min nåde over jer og valgt Islam som jeres religion} [Al-Ma'idah: 3].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ...﴾

{Sandelig, religionen hos Allah er Islam}
[Āl-‘Imrān: 19]
Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾﴾

{Og den, der søger en anden religion end Islam, vil aldrig få den accepteret, og i det Hinsidige vil han være blandt taberne} [Āl-‘Imrān: 85]

Allah den Almægtige har pålagt alle mennesker at tage Islam som deres religion. Henvendt til sin budbringer (må Allahs fred og velsignelser være med ham), siger Allah den Almægtige:

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِىِّ ٱلْأُمِّىِّ ٱلَّذِى يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾﴾

{Sig (O Muhammad SAW): “O menneskehed! Sandelig, jeg er sendt til jer alle som Allahs Sendebud - til Ham, som himlenes og jordens herredømme tilhører. Der er ingen sand gud undtagen Ham. Det er Han, der giver liv og forårsager død. Så tro på Allah og Hans Sendebud (Muhammad SAW), Profeten, der hverken kan læse eller skrive (dvs. Muhammad SAW), som tror på Allah og Hans Ord [(denne Koran), Taurat (Torah) og Injeel (Evangelium)] og følg ham, så I kan blive vejledt”} [Al-A’raf: 158].

Og i Sahih Muslim rapporterede Abu Hurayrah (må Allah være tilfreds med ham), at Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde:

«وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٌّ وَلَا نَصْرَانِيٌّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ».

«Ved Ham, i hvis hånd Muhammads sjæl er, der er ingen i denne nation, hvad enten han er jøde eller kristen, som hører om mig og derefter dør uden at tro på det, jeg blev sendt med, undtagen at han vil være blandt helvedes folk».

Tro på ham er ikke blot at tro, men at tro, acceptere og underkaste sig det, han blev sendt med. Abu Tālib troede ikke på profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham), selvom han troede på, det, han kom med, og vidnede om, at det var en af de bedste religioner.

Islam inkluderer alle de fordele, som de tidligere religioner omfattede, men har fordelen over dem ved at være egnet til enhver tid, sted og samfund. Allah den Almægtige sagde til sin Profet:

﴿وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَمُهَيۡمِنًا عَلَيۡهِ...﴾

{Og Vi har sendt dig (O Muhammad) Bogen (denne Koran) med sandheden, som bekræfter Skriften, der kom før den, og som et vidne over den (gamle Skrifter)} [Al-Mā'idah: 48]

Islams egnethed til enhver tid, sted og samfund betyder, at overholdelse af den ikke modsiger folks interesser i nogen tid eller sted; den tjener endda bedst disse interesser. Men det betyder ikke, at Islam skal være underlagt enhver tid, sted og samfund, som nogle ønsker det.

Islam er den sande religion, som Allah den Almægtige har lovet dem, der holder fast ved den, på den rette måde, at Han vil give ham sejr og gøre Islam overlegen over alle andre. Allah den Almægtige sagde:

﴿هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلۡهُدَىٰ وَدِينِ ٱلۡحَقِّ لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُشۡرِكُونَ ٩﴾

{Det er Ham, der har sendt Sit Sendebud med vejledning og sandhedens religion for at gøre den overlegen over alle religioner, selvom polyteisterne hader det} [Al-Saff: 9]

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَيَسۡتَخۡلِفَنَّهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ كَمَا ٱسۡتَخۡلَفَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمۡ دِينَهُمُ ٱلَّذِي ٱرۡتَضَىٰ لَهُمۡ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعۡدِ خَوۡفِهِمۡ أَمۡنٗاۚ يَعۡبُدُونَنِي لَا يُشۡرِكُونَ بِي شَيۡـٔٗاۚ وَمَن كَفَرَ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٥٥﴾

{Allah har lovet dem blandt jer, der tror og udfører gode gerninger, at Han bestemt vil gøre dem til stedfortrædere på jorden, som Han gjorde

med dem før dem, og at Han vil give dem myndighed til at praktisere deres religion, som Han har valgt for dem (dvs. Islam). Og at Han vil erstatte deres frygt med sikkerhed (forudsat) at de (troende) tilbeder Mig og ikke forbinder noget (i tilbedelse) med Mig. Men den, der ikke tror efter dette, de er Fasiqun (oprørske, ulydige mod Allah)} [Al-Nūr: 55].

Og islam består af en trosbekendelse (tro) og en sharia (lov). Det er en fuldstændig og perfekt religion, både i sine trosartikler og i sin lovgivning:

1- Den påbyder troen på Allahs enhed og forbyder polyteisme.

2- Den påbyder ærlighed og forbyder løgn.

3- Den påbyder retfærdighed og forbyder uretfærdighed. Retfærdighed er at behandle det, der er ens, lige og at differentiere mellem det, der er forskelligt. Det er ikke absolut lighed, som nogle advokerer for, når de siger, at islam er religionen for lighed i absolutte termer. Faktisk er det at behandle forskellige ting ens en form for uretfærdighed i islam.

4- Den påbyder ærlighed og forbyder forræderi.

5- Den påbyder troskab og forbyder bedrag.

6- Den påbyder respekt og godhed mod forældre og forbyder ulydighed mod dem.

7- Den påbyder at holde forbindelsen med slægtninge og forbyder at bryde forbindelsen med

dem.

8- Den påbyder god naboskab og forbyder dårlig opførsel.

Og generelt kan det siges, at islam påbyder enhver god opførsel og dydig handling og forbyder enhver dårlig opførsel og ond handling.

Allah den Ophøjede sagde:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُ بِٱلۡعَدۡلِ وَٱلۡإِحۡسَٰنِ وَإِيتَآيِٕ ذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَيَنۡهَىٰ عَنِ ٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡبَغۡيِۚ يَعِظُكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ٩٠﴾

{Sandelig, Allah påbyder retfærdighed (Al-Adl) og godhed (Al-Ihsan) og at give til slægtninge (dvs. alt, hvad Allah har påbudt jer at give dem, f.eks. rigdom, besøg, omsorg eller enhver anden form for hjælp): og forbyder skamløshed (Al-Fahsha'), ondskab (Al-Munkar) og undertrykkelse (Al-Baghy). Han formaner jer, så I måske vil tage det til efterretning} [Al-Nahl: 90]

Islams fem søjler

Islams fem søjler: De grundlæggende principper, som islam er bygget på, er fem:

مَذْكُورَةٌ فِيمَا رَوَاهُ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسَةٍ: عَلَى أَنْ يُوَحَّدَ اللَّهُ - وَفِي رِوَايَةٍ: عَلَى خَمْسٍ -: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصِيَامِ رَمَضَانَ، وَالْحَجِّ». فَقَالَ رَجُلٌ: الْحَجُّ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ؟ قَالَ: «لَا، صِيَامُ رَمَضَانَ،

وَالْحَجُّ» هَكَذَا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Nævnt i hadithen, hvor Ibn 'Umar (må Allah være tilfreds med ham og hans far) rapporterede, at Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde: "Islam er bygget på fem (søjler): at bevidne, at der ikke er nogen gud værdig til tilbedelse undtagen Allah, og at Muhammad er Hans tjener og sendebud, at etablere bøn, at give Zakah, at faste i Ramadan og Hajj." En mand spurgte: "Hajj og faste i Ramadan?" Han svarede: "Nej, faste i Ramadan og Hajj. Sådan hørte jeg det fra Allahs Sendebud (må Allahs fred og velsignelser være med ham)."

1- Hvad angår trosbekendelsen om, at der ikke er nogen gud undtagen Allah, som er værdig til tilbedelse, og at Muhammad er Hans tjener og Sendebud, så er dette en fast tro, som udtrykkes med tungen gennem denne bekendelse, som om man med sin overbevisning er vidne til det. Denne bekendelse er gjort til én søjle, selvom den omfatter flere ting, der bevidnes:

Enten: Fordi Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) er en budbringer fra Allah, så er vidnesbyrdet om, at han er Allahs tjener og sendebud, en væsentlig del af vidnesbyrdet om, at der ikke er nogen guddom værdig til tilbedelse undtagen Allah.

Eller fordi disse to vidnesbyrd er nødvendige for gyldigheden og accepten af gode gerninger. Ingen gerning anses for gyldig eller accepteret, medmindre den udføres oprigtigt for Allahs skyld og i overensstemmelse med Hans Profets eksempel.

Ved oprigtighed over for Allah opfyldes vidnesbyrdet: at der ikke er nogen gud værdig at tilbede undtagen Allah, og ved at følge Allahs Sendebud opfyldes vidnesbyrdet: at Muhammad er Hans tjener og sendebud.

En af frugterne af dette ophøjede vidnesbyrd er befrielsen af hjertet og sjælen fra trældom til skabte væsener og fra at følge andre end de udsendte profeter.

Hvad angår etableringen af bøn, er det at tilbede Allah den Almægtige ved at udføre den på den mest korrekte måde og til de rette tidspunkter og i dens former.

Og blandt dens frugter er: følelsen af lettelse og ro, glæde for øjet og afholdenhed fra skamløshed og ondskab.

3-Hvad angår at betale Zakah, er det at tilbede Allah den Almægtige ved at give det skyldige beløb fra de ejendomme, der er underlagt Zakah.

Og blandt dens frugter er: at rense sjælen fra den dårlige egenskab (gerrighed) og opfylde behovene for islam og muslimerne.

4- Hvad angår fasten i Ramadan, er det at tilbede

Allah den Almægtige ved at afholde sig fra de ting, der bryder fasten, i dagtimerne i Ramadan.

Og blandt dens frugter er: at træne sig selv til at undgå fornøjelser for at opnå Allahs den Almægtiges velbehag.

5- Hvad angår Hajj, er det at tilbede Allah den Almægtige ved at rejse til det Hellige Hus (Ka'ba i Mekka) for at udføre Hajj-ritualerne.

Blandt dets frugter er at træne sig selv til at yde økonomisk og fysisk indsats i lydighed mod Allah den Almægtige; derfor betragtes Hajj som en form for Jihad i Allahs sag.

Disse frugter, som vi har nævnt for disse søjlers grundlag, og hvad vi ikke har nævnt, gør nationen til en ren islamisk nation, der følger Allahs sande religion og behandler skabningerne med retfærdighed og ærlighed; Dette skyldes, at de øvrige dele af Islams Sharia kun bliver korrekte, hvis disse søjler er i orden. Tilsvarende er denne Ummahs/nations forhold kun gode, hvis den holder fast ved denne religion på rette vis – og det modsatte gør sig gældende, hvis det forsømmes.

Og den, der ønsker en afklaring, skal læse Allahs ord:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَىٰٓ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوْاْ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَٰتٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُواْ فَأَخَذْنَٰهُم بِمَا كَانُواْ يَكْسِبُونَ ٩٦ أَفَأَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا

بَيَٰتًا وَهُمۡ نَآئِمُونَ ٩٧ أَوَأَمِنَ أَهۡلُ ٱلۡقُرَىٰٓ أَن يَأۡتِيَهُم بَأۡسُنَا ضُحٗى وَهُمۡ يَلۡعَبُونَ٩٨
أَفَأَمِنُواْ مَكۡرَ ٱللَّهِۚ فَلَا يَأۡمَنُ مَكۡرَ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ٩٩

{Og hvis folkene i byerne havde troet og haft Taqwa (fromhed), ville Vi bestemt have åbnet for dem velsignelser fra himlen og jorden, men de benægtede (budbringerne). Så Vi tog dem (med straf) for hvad de plejede at tjene (polyteisme og forbrydelser, osv.). Følte folkene i byerne sig så sikre mod, at Vores straf kom om natten, mens de sov? Eller følte folkene i byerne sig så sikre mod, at Vores straf kom om formiddagen, mens de legede? Følte de sig så sikre mod Allahs Plan? Ingen føler sig sikker mod Allahs Plan undtagen de mennesker, der er tabere} [Al-A'raf: 96-99].

Lad os også overveje historien om de tidligere nationer. Historien præsenterer virkelig lektioner for de vise og tilbyder indsigt for dem, der har opmærksomme hjerter. Må Allah hjælpe os!

Grundlaget for den islamiske troslære

Som vi tidligere har forklaret, er islam en tro (troslære) og en lov (sharia). Vi har tidligere nævnt nogle af dens love og de søjler, der betragtes som grundlaget for dets love.

Hvad angår den islamiske troslære, er den baseret på troen på Allah, Hans engle, Hans bøger, Hans sendebude, den sidste dag (dommedagen) og

skæbnen: dens gode og dårlige aspekter.

Disse principper er blevet påvist i Allahs bog og profetens, fred være med ham, Sunnah.

I Koranen (Allahs bog) siger Allah den Almægtige:

﴿لَّيْسَ ٱلْبِرَّ أَن تُوَلُّوا۟ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلْكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّۦنَ...﴾

{Det er ikke Al-Birr (fromhed, retfærdighed og enhver handling af lydighed mod Allah osv.), at I vender jeres ansigter mod øst og (eller) vest (i bøn); men Al-Birr er (kvaliteten af) den, der tror på Allah, den Sidste Dag, Englene, Bogen, Profeterne og giver sin rigdom, på trods af kærlighed til den, til slægtninge, til forældreløse og til Al-Masakin (de fattige), og til vejfareren, og til dem, der spørger, og for at frigive slaver, udfører As-Salat (Iqamat-as-Salat), og giver Zakat, og som opfylder deres pagt, når de indgår den, og som er As-Sabirin (de tålmodige osv.) i ekstrem fattigdom og sygdom (lidelse) og på tidspunktet for kamp (under kampene). Sådanne er sandhedens folk, og de er Al-Muttaqun (fromme} [Al-Baqarah: 177], Og Han siger om skæbnen:

﴿إِنَّا كُلَّ شَىْءٍ خَلَقْنَٰهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ وَمَآ أَمْرُنَآ إِلَّا وَٰحِدَةٌ كَلَمْحٍۭ بِٱلْبَصَرِ ﴿٥٠﴾﴾

{Sandelig, Vi har skabt alle ting med Qadar (Guddommelige forudbestemmelser af alle ting før

deres skabelse, som skrevet i Skæbnens Bog Al-Lauh Al-Mahfuz). Og Vores Befaling er kun én, som et øjebliks blink} [Al-Qamar: 49-50].

Og i Profetens (må Allahs fred og velsignelser være med ham) Sunnah svarer Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) Gabriel, da han spurgte ham om troen:

«الْإِيمَانُ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ: خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

«Troen er at du tror på Allah, Hans engle, Hans bøger, Hans sendebude, den sidste dag (dommedagen) og at du tror på skæbnen, både det gode og det dårlige af det».

Troen på Allah den Almægtige

Hvad angår troen på Allah, indebærer den fire ting:

Den første: Troen på Allahs eksistens:

Hans eksistens er etableret gennem den medfødte natur, fornuften, Shariah og sanserne.

1- Hvad angår hvordan den medfødte natur indikerer Allahs Den Almægtiges eksistens: Enhver skabning kom til verden med en naturlig tro på den Almægtige Herre uden nogen forudgående tanke eller undervisning. Ingen afviger fra denne medfødte tilbøjelighed, undtagen den, hvis hjerte

bliver påvirket af noget, der får ham til at afvige.

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ».

Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde: 'Ethvert barn er født på Fitrah (en tilstand af sund medfødt tilbøjelighed til monoteisme), og det er hans forældre, der gør ham til jøde, kristen eller magianer.

2- Hvad angår de logiske beviser for Allahs Den Almægtiges eksistens: Alle skabte væsener, både i fortiden og fremtiden, må nødvendigvis have en Skaber, der bringer dem til eksistens. De kunne ikke have bragt sig selv til eksistens. De kunne heller ikke være kommet til eksistens ved en tilfældighed.

De kan bestemt ikke skabe sig selv; for intet kan skabe sig selv, da de før sin eksistens er ikke-eksisterende, så hvordan kan de være en skaber?!

Det kan heller ikke være opstået ved en tilfældighed, for alt, der eksisterer, må have en skaber. Og fordi de eksisterer i dette vidunderlige system, med den harmoniske sammenhæng og korrelationen mellem årsag og virkning, og mellem alle skabte væsener indbyrdes, så forhindrer det absolut, at deres eksistens er tilfældig. For det, der eksisterer tilfældigt, har ikke et system eller orden i sin oprindelige eksistens, så hvordan kan det have en orden eller system i sin fortsatte eksistens og udvikling?

Og hvis disse skabte væsener ikke kunne bringe sig selv til eksistens eller komme til eksistens ved en tilfældighed, må der være en Skaber for dem, og det er Allah, verdens Herre.

Og Allah den Almægtige har nævnt dette logiske bevis og afgørende argumentation i Surah At-Tur, hvor Han sagde:

﴿أَمْ خُلِقُواْ مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ ٱلْخَٰلِقُونَ ﴿٣٥﴾﴾

{Eller blev de skabt af intet, eller er de skaberne (af sig selv)?} [Al-Tūr: 35]. Med andre ord blev de ikke skabt uden en skaber, og de skabte heller ikke sig selv; derfor må deres skaber være Allah, den Velsignede og Ophøjede. Det er derfor, da Jubayr ibn Mut'im (må Allah være tilfreds med ham) hørte Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) recitere Sūrat Al-Tūr og nåede til disse vers:

﴿أَمْ خُلِقُواْ مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ ٱلْخَٰلِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُواْ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِندَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ ٱلْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾﴾

{Er de skabt ud af ingenting, eller er de selv skabere? Eller har de skabt himlene og jorden? Nej, men de har ingen fast tro. Eller har de din Herres skatte? Eller er de tyrannerne med autoriteten til at gøre, som de vil?} [Al-Tūr: 35-37].

Og Jubayr var den dag polyteist og sagde: 'Mit hjerte var ved at flyve væk, og det var første gang, troen fandt sted i mit hjerte.

Lad os tage et eksempel for at illustrere dette: Hvis nogen fortalte dig om et velbygget palads omgivet af haver, med floder, der strømmer imellem dem, fyldt med møbler og senge, og dekoreret med forskellige slags ornamenter og tilbehør. Så hævder han, at dette palads sammen med den perfektion, der er indeholdt deri, har skabt sig selv eller er opstået ved en tilfældighed uden en bygherre. Du ville helt sikkert afvise ham og kalde det for vrøvl og regne hans tale for tåbelig. Ligeledes er det urimeligt at tro, at dette enorme univers, med sin jord, himmel, planeter og de perfekte forhold og systemer, er opstået af sig selv eller ved en tilfældighed.

3- Hvad angår beviserne for Allahs Almægtiges eksistens i sharia, bekræfter alle guddommelige skrifter dette. De retfærdige love, som perfekt tjener menneskehedens interesser, er et klart bevis på, at de kommer fra en vis og alvidende Herre. Derudover hvad der er af informationen om kosmiske begivenheder, som virkeligheden senere har bekræftet, også bevis på, at de kommer fra en Herre, der har magten til at få det, Han har fortalt om, til at ske.

4- Hvad angår de perceptuelle beviser for Allahs eksistens, har de to aspekter:

Det første aspekt: Vi hører og ser, hvordan nogle menneskers bønner bliver besvaret, og hvordan

nødlidende får lindring, hvilket kategorisk beviser Allahs eksistens. Allah den Almægtige siger:

﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ...﴾

{Og Noah, da han kaldte tidligere, svarede Vi ham} [Al-Anbiya: 76]. Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَٱسْتَجَابَ لَكُمْ...﴾

{Da I bad jeres Herre om hjælp, og Han svarede jer...} [Al-Anfal: 9].

Og i Sahih Al-Bukhari beretter Anas ibn Malik (må Allah være tilfreds med ham):

«إنَّ أعرابيًّا دَخَلَ يَوْمَ الجُمُعَةِ -والنَّبِيُّ صلَّى اللَّهُ عليهِ وسلَّمَ يَخْطُبُ- فقالَ: يا رسُولَ اللَّهِ، هَلَكَ المَالُ، وجَاعَ العِيَالُ، فَادْعُ اللَّهَ لنَا؛ فَرَفَعَ يَدَيْهِ ودَعَا، فَثَارَ السَّحَابُ أمْثَالَ الجِبَالِ، فَلَمْ يَنْزِلْ عَنْ مِنْبَرِهِ حتَّى رَأَيْتُ المَطَرَ يَتَحَادَرُ عَنْ لِحْيَتِهِ».

En fredag, mens Allahs Sendebud (må Allahs fred og velsignelser være over ham) holdt en prædiken, kom en beduin ind og sagde: 'O Allahs Sendebud, vores rigdom er gået tabt, og vores børn sulter; bed til Allah for os.' Allahs Sendebud (må Allahs fred og velsignelser være over ham) løftede sine hænder og bad til Allah. Så dukkede skyerne op som bjerge, og han steg ikke ned fra prædikestolen, før vi så regnen dryppe fra hans skæg.

Den følgende fredag stod den samme beduin – eller en anden – op og sagde: 'O Allahs Sendebud,

bygningerne er blevet ødelagt, og vores rigdomme er blevet oversvømmet; bed til Allah for os.' Allahs Sendebud (må Allahs fred og velsignelser være over ham) løftede sine hænder og sagde: 'O Allah, (lad det regne) omkring os og ikke på os.' Han pegede ikke i nogen retning, undtagen at skyerne spredte sig.

Og besvarelsen af de bedendes bønner forbliver et iagttaget fænomen den dag i dag for dem, der oprigtigt vender sig til Allah, Den Ophøjede, og opfylder betingelserne for bønnesvar.

Det andet aspekt er, at profeternes tegn, som kaldes mirakler, og som folk ser eller hører om, er afgørende beviser på eksistensen af Den, der sendte dem, nemlig Allah den Almægtige, for de ligger uden for menneskelig formåen, og Allah får dem til at ske som en støtte til Sine sendebude.

Et eksempel på dette er miraklet fra Musa (Moses), fred være med ham, da Allah beordrede ham til at slå havet med sin stav, hvilket han gjorde. Derefter delte havet sig i tolv tørre ruter, og vandet stod som bjerge imellem dem. Allah den Almægtige sagde:

﴿فَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ ٱلۡبَحۡرَۖ فَٱنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرۡقٖ كَٱلطَّوۡدِ ٱلۡعَظِيمِ ٦٣﴾

{Så inspirerede Vi Moses (sigende): 'Slå havet med din stav.' Og det delte sig, og hver del (af havet)

blev som en enorm, fast masse af et bjerg}

[Al-Shu'arā': 63].

Et andet eksempel er miraklet med Isa (Jesus), fred være med ham, da han gav liv til de døde og bragte dem ud af deres grave med Allahs tilladelse. Allah den Almægtige citerer ham for at sige:

﴿...وَأُحْيِ ٱلْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ ٱللَّهِ...﴾

{...og jeg bringer de døde til live med Allahs tilladelse} [Āl-'Imrān: 49] Allah den Almægtige siger:

﴿...وَإِذْ تُخْرِجُ ٱلْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي...﴾

{...og da du bragte de døde frem med Min tilladelse...} [Al-Ma'idah: 110].

Et tredje eksempel er, da Quraysh bad Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) om at frembringe et mirakel, så pegede han på månen, som delte sig i to, og folk så det. Om dette siger Allah den Almægtige:

﴿ٱقْتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ ٱلْقَمَرُ ۝١ وَإِن يَرَوْا۟ ءَايَةً يُعْرِضُوا۟ وَيَقُولُوا۟ سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۝٢﴾

{Timen er nær, og månen er blevet kløvet i to (folkene i Mekka bad Profeten Muhammad SAW om at vise dem et mirakel, så han viste dem månespalten). Og hvis de ser et tegn, vender de sig bort og siger: 'Dette er vedvarende magi}

[Al-Qamar: 1-2].

Disse synlige mirakler, som Allah den Almægtige fik til at ske til støtte for Sine sendebude, beviser endegyldigt Hans eksistens.

Det andet aspekt af troen på Allah er at tro på Hans herredømme, det vil sige, Han alene er Herren, uden nogen partner eller hjælper.

Og Herren er den, som skabelsen, herredømmet og kommandoen tilhører. Der er ingen skaber eller ejer af herredømmet undtagen Allah, og kommandoen tilhører kun Ham. Allah den Almægtige siger:

﴿...أَلَا لَهُ ٱلۡخَلۡقُ وَٱلۡأَمۡرُۗ...﴾

{...Uden tvivl, Hans er Skabelsen og Befalingen. Velsignet være Allah, Herren over 'Alamin (mennesker, jinner og alt, hvad der eksisterer)!...} [Al-A'raf: 54]. Allah den Almægtige siger:

﴿...ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمۡ لَهُ ٱلۡمُلۡكُۚ وَٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ مَا يَمۡلِكُونَ مِن قِطۡمِيرٍ﴾

{...Dette er Allâh, jeres Herre. Ham tilhører Kongedømmet. Og de, som I påkalder i stedet for Ham, ejer ikke engang en Qitmir (den tynde membran over dadelstenen)...} [Fatir: 13].

Og ingen er kendt for at have nægtet Allahs herredømme, medmindre han er en arrogant person, der ikke tror på, hvad han siger. Et

eksempel er Farao, da han sagde til sit folk:

﴿فَقَالَ أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلۡأَعۡلَىٰ ٢٤﴾

{Så sagde han (Farao): 'Jeg er jeres højeste herre} [Al-Nāzi'āt: 24]. Han sagde også:

﴿...يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمَلَأُ مَا عَلِمۡتُ لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرِي...﴾

{...(Farao sagde:) O fornemme, jeg kender ikke til nogen gud for jer ud over mig...} [Al-Qasas: 38]. Men hans udsagn var ikke baseret på en reel tro. Allah den Ophøjede sagde:

﴿وَجَحَدُواْ بِهَا وَٱسۡتَيۡقَنَتۡهَآ أَنفُسُهُمۡ ظُلۡمٗا وَعُلُوّٗاۚ...﴾

{Og de nægtede dem (disse Ayat) uretfærdigt og arrogant, selvom de inderst inde var overbeviste om dem [dvs. disse (Ayat) er fra Allah, og Musa (Moses) er Allahs sandfærdige budbringer, men de brød sig ikke om at adlyde Musa (Moses), og hadede at tro på hans budskab om monoteisme]}

[Al-Naml: 14].

Og Moses sagde til Farao, som Allah har fortalt om ham:

﴿...لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَآ أَنزَلَ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ بَصَآئِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَٰفِرۡعَوۡنُ مَثۡبُورٗا﴾

{[Musa (Moses)] sagde: 'Sandelig, du ved, at disse tegn er blevet sendt ned af ingen anden end himlenes og jordens Herre som klare (beviser, dvs.

beviser på Allahs enhed og Hans almagt, osv.). Og jeg tror, at du, O Farao, er dømt til ødelæggelse (bort fra alt godt)!'} [Al-Isrā': 102], Derfor anerkendte polyteister Allahs herredømme, selvom de mens de samtidig associerede partnere med Ham i tilbedelse (guddommelighed). Allah den Ophøjede sagde:

﴿قُل لِّمَنِ ٱلۡأَرۡضُ وَمَن فِيهَآ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٨٤ سَيَقُولُونَ لِلَّهِۚ قُلۡ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٨٥ قُلۡ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبۡعِ وَرَبُّ ٱلۡعَرۡشِ ٱلۡعَظِيمِ ٨٦ سَيَقُولُونَ لِلَّهِۚ قُلۡ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٨٧ قُلۡ مَنۢ بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيۡءٖ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيۡهِ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٨٨ سَيَقُولُونَ لِلَّهِۚ قُلۡ فَأَنَّىٰ تُسۡحَرُونَ ٨٩﴾

{Sig (O Muhammad SAW): 'Hvis er jorden og hvad der end er på den? Hvis I ved det!' De vil sige: 'Det er Allahs!' Sig: 'Vil I så ikke huske?' Sig: 'Hvem er Herren over de syv himle og Herren over den Store Trone?' De vil sige: '(Allah).' Sig: 'Vil I så ikke frygte Allah (tro på Hans Enhed, adlyde Ham, tro på Opstandelsen og gengældelse for hver god eller dårlig gerning)?' Sig: 'I hvis Hånd er suveræniteten over alt (dvs. skattene af hver og en ting)? Og Han beskytter (alle), mens der ikke er nogen beskytter mod Ham, (hvis I ved det).' De vil sige: '(Alt det tilhører) Allah.' Sig: 'Hvordan bliver I så bedraget og vender jer væk fra sandheden?'}

[Al-Mu'minūn: 84-89].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ ٱلْعَزِيزُ ٱلْعَلِيمُ ٩﴾

{Og hvis du (O Muhammad SAW) spørger dem: 'Hvem har skabt himlene og jorden?' Vil de sandelig sige: 'Den Almægtige, den Alvidende skabte dem} [Al-Zukhruf: 9].

Og Han, den Ophøjede, sagde:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٨٧﴾

{Og hvis du spørger dem, hvem der skabte dem, vil de sandelig sige: 'Allah.' Hvorfor afviger de så (fra sandheden)?} [Az-Zukhruf: 87].

Og Allahs befaling omfatter både universelle og sharia-relaterede anliggender. Ligesom Han er universets Styrer, der udfører, hvad Han vil deri, i overensstemmelse med Hans visdom, styrer Han det også ved at foreskrive tilbedelseshandlinger og regler for transaktioner i overensstemmelse med Hans visdom. Den, der tager en anden som lovgiver i tilbedelse eller som hersker over transaktioner ved siden af Allah, har dermed associeret en partner med den Almægtige Herre og har ikke opnået ægte tro.

Den tredje ting, som troen på Allah indebærer, er troen på Hans guddommelighed, det vil sige, at Han alene er den sande Gud som er værdig at tilbede, uden nogen partner. Ordet 'Gud' (Ilah) betyder 'den, der tilbedes', det vil sige: 'den, der tilbedes

med kærlighed og ophøjelse.

Allah den Ophøjede sagde:

﴿وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾﴾

{Og jeres Gud er én Gud (Allah), der er ingen anden gud end Ham der er værdig at tilbede, den Mest Barmhjertige, den Mest Nådige}

[Al-Baqarah: 163]

﴿شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِٱلْقِسْطِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾﴾

Og Allah, Den Ophøjede, sagde: {Allah bevidner, at der ingen gud er undtagen Ham (Allah) der er værdig at tilbede, og englene og dem, der har viden (giver også dette vidnesbyrd); (Han opretholder altid) Sin skabelse i retfærdighed. La ilaha illa Huwa (ingen har ret til at blive tilbedt undtagen Ham (Allah)), den Almægtige, den Alvise} [Āl-'Imrān: 18], Og enhver, der tager en gud ved siden af Allah og tilbeder ham i stedet for Allah, hans guddommelighed er falsk. Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلْبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾﴾

{Det er fordi Allah er sandheden (den eneste sande Gud af alt, hvad der eksisterer, som ikke har nogen partnere eller rivaler med Ham), og de, som

de (polyteisterne) påkalder i stedet for Ham, er blot falskhed (falske guder). Og sandelig, Allah, Han er Den mest Ophøjede, Den Mest Store} [Al-Hajj: 62] At kalde dem guder giver dem ikke ret til guddommelighed. Allah, Den Ophøjede, siger om (Al-Lāt, Al-'Uzza og Manāh):

﴿إِنۡ هِيَ إِلَّآ أَسۡمَآءٌ سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلۡطَٰنٍۚ...﴾

{De er blot navne, som I og jeres forfædre har navngivet, for hvilke Allah ikke har sendt nogen autoritet} [Al-Najm: 23].

Og Allah sagde om Profeten Hūd (Heber) (fred være med ham) at han sagde til sit folk:

﴿...أَتُجَٰدِلُونَنِي فِيٓ أَسۡمَآءٖ سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّا نَزَّلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلۡطَٰنٍۚ...﴾

{Diskuterer I med mig om navne, som I og jeres forfædre har navngivet, for hvilke Allah ikke har sendt nogen autoritet?} [Al-A'raf: 71].

Og om Yusuf (fred være med ham) sagde Allah, at han sagde til sine medfanger i fængslet:

﴿يَٰصَٰحِبَيِ ٱلسِّجۡنِ ءَأَرۡبَابٞ مُّتَفَرِّقُونَ خَيۡرٌ أَمِ ٱللَّهُ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّارُ ٣٩ مَا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ أَسۡمَآءٗ سَمَّيۡتُمُوهَآ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلۡطَٰنٍۚ...﴾

{Mine to fængselskammerater! Er mange forskellige herrer (guder) bedre eller Allah, den Ene, den Uovervindelige? Hvad I tilbeder foruden Ham, er kun navne, som I har opfundet, I og jeres

forfædre. (Hvortil) Allâh ikke har sendt nogen autoritet ned} [Yūsuf: 39-40].

Derfor plejede budbringerne (fred være med dem) at sige til deres folk:

﴿...ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنۡ إِلَٰهٍ غَيۡرُهُۥ...﴾

{Tilbed Allah! I har ingen anden gud end Ham} [Al-A'raf: 59]. Men polyteisterne nægtede det og tog andre guder ved siden af Allah, som de tilbad sammen med Allah, den Ophøjede, og søgte hjælp og støtte fra dem.

Allah har ugyldiggjort afgudsdyrkernes tilbedelse af disse guder med to rationelle beviser.

For det første: De guder, som de har taget til sig, besidder ingen guddommelige egenskaber. De er skabte og kan intet skabe. De kan hverken bringe nogen fordel for dem, der tilbeder dem, eller fjerne nogen skade fra dem. De har ingen myndighed over menneskers liv, død eller noget i himlene, og de er heller ikke partnere i det.

Allah den Ophøjede sagde:

﴿وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةٗ لَّا يَخۡلُقُونَ شَيۡـٔٗا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ وَلَا يَمۡلِكُونَ لِأَنفُسِهِمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗا وَلَا يَمۡلِكُونَ مَوۡتٗا وَلَا حَيَوٰةٗ وَلَا نُشُورٗا ٣﴾

{Og de har taget andre guder ved siden af Allah, som intet skaber, men selv er skabte, og som hverken kan skade eller gavne sig selv, og som ikke har magt til at forårsage død, ej heller til at give liv

eller til at genoplive de døde} [Al-Furqān: 3].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿قُلِ ٱدۡعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمۡلِكُونَ مِثۡقَالَ ذَرَّةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا لَهُمۡ فِيهِمَا مِن شِرۡكٖ وَمَا لَهُۥ مِنۡهُم مِّن ظَهِيرٖ ٢٢ وَلَا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنۡ أَذِنَ لَهُۥ...﴾

{Sig: 'Kald på dem, som I påstår er ved siden af Allah. De ejer ikke engang vægten af et atom, hverken i himlene eller på jorden, og de har ingen andel i nogen af dem, og der er ingen støtte for Ham blandt dem. Forbøn hos Ham gavner ikke, undtagen for den, som Han tillader} [Saba': 22-23]

﴿أَيُشۡرِكُونَ مَا لَا يَخۡلُقُ شَيۡـٔٗا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ ١٩١ وَلَا يَسۡتَطِيعُونَ لَهُمۡ نَصۡرٗا وَلَآ أَنفُسَهُمۡ يَنصُرُونَ ١٩٢﴾

Og Allah, Den Ophøjede, sagde: {Tager de som partnere med Allah dem, der intet skaber og selv er skabte? Og de er ude af stand til at hjælpe dem, ej heller kan de hjælpe sig selv} [Al-A'rāf: 191-192]

Og hvis dette er tilstanden for disse falske guder, så er det at tage dem som guder det mest tåbelige og det mest fejlagtige.

For det andet: Disse polyteister erkendte, at Allah alene er Herren og Skaberen, i hvis hånd er herredømmet over alt, og som beskytter uden selv at have brug for beskyttelse. Dette burde medføre deres tro på Hans enhed som en guddom værdig til

tilbedelse, ligesom de troede på Ham som den ene Herre,

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعْبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝٢١ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ فِرَٰشًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝٢٢﴾

Allah den Almægtige sagde: {O, I mennesker, tilbed jeres Herre, som skabte jer og dem før jer, så I kan blive gudfrygtige. Han, som gjorde jorden til et leje for jer og himlen til et tag og sendte regn ned fra himlen og frembragte derved frugter som forsyning til jer. Så sæt ikke ligemænd ved Allah, mens I ved [at der ikke er noget lignende Ham]} [Al-Baqarah: 21-22]

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝٨٧﴾

{Og hvis du spurgte dem, hvem der skabte dem, ville de sandelig sige: 'Allah.' Hvorfor afviger de så (fra sandheden)?} [Al-Zukhruf: 87]

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝٣١ فَذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ ٱلْحَقِّ إِلَّا ٱلضَّلَٰلُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ۝٣٢﴾

{Sig: 'Hvem forsyner jer fra himlen og jorden?

Eller hvem ejer hørelse og syn? Og hvem bringer de levende ud af de døde og bringer de døde ud af de levende? Og hvem styrer anliggenderne?' De vil sige: 'Allah.' Sig: 'Vil I da ikke frygte Allahs straf (for at sætte rivaler i tilbedelse med Allah)?' Sådan er Allah, jeres Herre i sandhed. Så efter sandheden, hvad kan der være, bortset fra vildfarelse? Hvordan kan I da blive vendt bort?} [Yūnus: 31-32]

Fjerde punkt i troen på Allah: Troen på Hans navne og egenskaber:

Det vil sige at anerkende de navne og egenskaber, som Allah har fastsat for sig selv i Koranen eller i profetens (fred være med ham) Sunnah på en måde der passer til Ham, uden forvrængning, benægtelse, beskrivelse af 'hvordan' eller sammenligning. Allah den Almægtige siger:

﴿وَلِلَّهِ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰ فَٱدۡعُوهُ بِهَاۖ وَذَرُواْ ٱلَّذِينَ يُلۡحِدُونَ فِيٓ أَسۡمَٰٓئِهِۦۚ سَيُجۡزَوۡنَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٨٠﴾

{Og til Allah tilkommer de smukkeste navne, så påkald Ham med dem og lad dem være, der forvansker Hans navne. De vil blive gengældt for, hvad de gjorde} [Al-A'rāf: 180]

﴿...وَلَهُ ٱلۡمَثَلُ ٱلۡأَعۡلَىٰ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ﴾

Og Allah, Den Ophøjede, sagde: {Og til Ham tilhører det højeste eksempel i himlene og på jorden. Og Han er den Almægtige, den Alvise} [Al-

Rūm: 27]

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿...لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ﴾

{Der er intet som Ham, og Han er den Althørende, den Alseende} [Al-Shūra: 11].

To grupper er faldet i vildfarelse angående dette emne:

En af disse grupper er Mu'attilah, som benægter Allahs navne og attributter, eller nogle af dem, og hævder, at anerkendelsen af dem indebærer en sammenligning mellem Allah og Hans skabelse. Denne påstand er forkert af flere grunde, herunder:

For det første medfører det fejlagtige krav, som f.eks. at skabe en modsigelse i Allahs ord. For Allah har fastsat specifikke navne og attributter for Sig selv og erklæret, at intet er som Ham. Hvis anerkendelsen af disse navne og attributter kræver sammenligning, ville dette også føre til en modsigelse i Allahs ord.

Anden: Det er ikke nødvendigt, at to ting, der deler et navn eller en egenskab, skal være ens. Vi ser for eksempel, at to personer kan dele menneskelige egenskaber som at høre, se og tale uden at være identiske. Det er ikke nødvendigt, at de dermed bliver ens i menneskelige egenskaber, som deres hørelse, syn og tale.

Ligeså ser vi dyr med hænder, ben og øjne, men

det betyder ikke nødvendigvis, at de har ens hænder, ben eller øjne.

Hvis der viser sig en forskel mellem de skabte væsner i de navne eller egenskaber, de deler, er forskellen mellem Skaberen og skabningen langt mere tydelig og større.

Den anden gruppe er Mushabbihah, som bekræfter Allahs navne og attributter. De sammenligner Ham dog med Hans skabning og hævder, at denne betydning er afledt af de relevante tekster, fordi Allah henvender sig til sine tjenere på en måde, de forstår. Denne påstand er falsk af flere grunde, herunder:

Den første grund: At sammenligne Allah med Hans skabning er noget, som fornuften og Shariah tilbageviser, og det er umuligt, at teksterne fra Koranen og Sunnah kan indikere noget falsk.

Den anden grund: Allah den Almægtige taler til sine tjenere på en måde, de forstår, når det gælder den grundlæggende betydning; men virkeligheden og essensen af denne betydning er en del af den viden, som Allah den Almægtige alene besidder med hensyn til Hans essens og attributter.

Så hvis Allah fastslår, at Han er althørende, er hørelse kendt i sin grundlæggende betydning: at skelne stemmer og lyde. Men virkeligheden af dette i forhold til Allahs hørelse er ukendt. Faktisk varierer hørelsens natur selv blandt de skabte

væsener. Derfor er forskellen endnu større og langt mere tydelig mellem Skaberen og Hans skabelse.

Og når Allah, Den Ophøjede, informerer om Sig Selv, at Han er ophøjede over Sin trone, så er betydningen af 'at være ophøjet' i sin oprindelige betydning forståelig. Men sandheden af 'at være ophøjet', som det gælder for Allah på Hans trone, er ukendt for os, fordi essensen af 'at være ophøjet' adskiller sig i forhold til Skabningernes ophøjelse. Så det at være ophøjet over en stol, der er stabil, ikke det samme som at være ophøjet over en kamelryg, der er besværlig og vanskelig. Når forskellen er tydelig i forhold til skabningen, så er forskellen mellem Skaberen og Skabningen endnu mere åbenlys og større.

Og troen på Allah den Almægtige, som vi har beskrevet, giver store fordele for de troende, herunder følgende:

Den Første: At opfylde troen på Allahs enhed, uden at have håb eller frygt for andre end Ham og kun tilbede Ham.

Den Anden: Perfektion af kærligheden til Allah Den Almægtige og ophøjelse af Ham i kraft af Hans smukke Navne og ophøjede Egenskaber.

Den Tredje: At opfylde tilbedelsen af Allah ved at gøre, hvad Han har befalet, og undgå, hvad Han har forbudt.

Troen på englene

Englene tilhører den usete verden. Allah den Almægtige skabte dem, og de tilbeder Ham. De besidder ingen af egenskaberne for herredømme eller guddommelighed. Allah skabte dem af lys og gjorde dem fuldstændig underdanige til Hans befalinger og i stand til at udføre dem. Allah den Ophøjede sagde:

﴿...وَمَنْ عِندَهُۥ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۝١٩ يُسَبِّحُونَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ۝٢٠﴾

{Og de, der er nær Ham (dvs. englene), vender sig ikke arrogant fra Hans tilbedelse, ej heller bliver de trætte (af Hans tilbedelse). De lovpriser Ham nat og dag uden at blive sløje} [Al-Anbiyā': 19-20]

De er utallige; kun Allah ved, hvor mange de er. I en Hadith fortalt af Al-Bukhari og Muslim, rapporterede Anas (må Allah være tilfreds med ham), at under rejsen af Mi'rāj (opstigning), blev det Ma'mur Hus (huset over himlene svarende til Ka'bah i Makkah, som kontinuerligt besøges af englene) vist til profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) i himlen, og i det beder halvfjerds tusinde engle hver dag, og når de går ud derfra, vender de aldrig tilbage.

Troen på englene indebærer fire ting:

Den første: Troen på deres eksistens.

Den anden: Troen på dem, hvis navne vi kender blandt dem, som Jibrīl (Gabriel); og dem, hvis navne vi ikke kender, tror vi på overordnet set.

Den Tredje: Troen på det, vi ved om deres beskrivelser, som f.eks. beskrivelsen af Gabriel. Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) fortalte, at han så ham i hans sande form med seks hundrede vinger, der fyldte horisonten.

Og englen kan efter Allahs befaling forvandle sig til en mands skikkelse.

كَمَا حَصَلَ لِجِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ أَرْسَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى إِلَى مَرْيَمَ، فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا، وَحِينَ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي أَصْحَابِهِ، جَاءَهُ بِصِفَةِ رَجُلٍ شَدِيدِ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدِ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَجَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخِذَيْهِ، وَسَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْإِسْلَامِ، وَالْإِيمَانِ، وَالْإِحْسَانِ، وَالسَّاعَةِ، وَأَمَارَاتِهَا؛ فَأَجَابَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَانْطَلَقَ، ثُمَّ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «هَذَا جِبْرِيلُ؛ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ».

Det samme skete for Gabriel (fred være med ham), da Allah sendte ham til Maria i skikkelse af en mand, og da han kom til Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham), mens han sad blandt sine ledsagere, kom han i skikkelse af en mand med meget hvide klæder og meget mørkt hår, uden spor af rejse på ham, og ingen af ledsagerne kendte ham. Han satte sig foran Profeten (må Allahs fred og

velsignelser være med ham), støttede sine knæ mod Profetens og placerede sine hænder på sine lår. Derefter spurgte han Profeten om islam, tro, ihsān (dvs. at dyrke Allah som om man ser Ham, og hvis ikke, så vide at Han ser dig), timen (dvs. Dommedagen) og dens tegn (dvs. de begivenheder og tegn, der vil varsle dommedagens komme). Efter at Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) havde besvaret hans spørgsmål, gik han bort, og Profeten sagde: 'Det var Gabriel! Han kom for at lære jer jeres religion.'

Ligeledes var de engle, som Allah sendte til profeterne Ibrahim (Abraham) og Lut (Lot) (fred være med dem begge), i skikkelse af mænd.

Det fjerde, som troen på englene indebærer: Troen på det, vi ved om deres handlinger, som de udfører på Allahs befaling; som at lovprise Ham og tilbede Ham dag og nat uden kedsomhed eller udmattelse.

Og nogle af dem kan have særlige opgaver.

"Eksempler inkluderer følgende: Gabriel er englen, som er betroet med den guddommelige åbenbaring. Allah den Almægtige sendte ham med åbenbaring til profeterne og budbringerne.

- Mikael er betroet med nedbør, det vil sige regn og vegetation.

- Israfil (Raphael) er englen, som er betroet med at blæse i Trompeten ved dommedagens komme og

Genopstandelsens Dag.

- Dødsenglen er englen, som er betroet med at tage sjælene ved dødsøjeblikket.

- Mālik er englen, der er ansvarlig for Helvede, og han er ildens vogter.

- Englene, der er betroet med fostre i mødres livmodere. Når et foster når fire måneders alderen i moderens livmoder, sender Allah en engel til det og beordrer ham til at nedskrive dets forsyninger, levetid, gerninger og om det vil blive ulykkeligt eller lykkeligt.

- Englene, der er betroet med at bevare og nedskrive menneskers handlinger. Hver person har to engle, en på højre side og en på venstre.

- Englene, som er betroet med at afhøre de døde efter, de er lagt i deres grave. To engle kommer til den afdøde og spørger ham om hans Herre, religion og profet.

Troen på englene giver store fordele, såsom følgende:

Først og fremmest: erkendelsen af Allahs storhed, styrke og autoritet; da storheden af en skabning er et tegn på storheden af dens Skaber.

Den Anden: At vise taknemmelighed over for Allah den Almægtige for at tage sig af menneskeheden, da Han betroede alle disse engle med at beskytte dem, nedskrive deres handlinger og andre nødvendigheder og interesser.

Den Tredje: At elske englene for deres tilbedelse af Allah den Almægtige.

Nogle afvigende personer har benægtet, at englene er legemlige, og hævder, at de blot er de gode kræfter, der ligger latent i skabningerne. Denne påstand modsiger både Allahs bog, Hans Profets sunnah og muslimernes enighed.

Allah den Ophøjede sagde:

﴿ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ جَاعِلِ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا أُوْلِيٓ أَجۡنِحَةٖ مَّثۡنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَ...﴾

{Al lovprisning tilkommer Allah, Skaberen af himlene og jorden, som har gjort englene til sendebude med vinger, to eller tre eller fire...} [Fātir: 1].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذۡ يَتَوَفَّى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَضۡرِبُونَ وُجُوهَهُمۡ وَأَدۡبَٰرَهُمۡ...﴾

{Og hvis du kunne se, når englene tager sjælene fra dem, der ikke tror (ved døden), slår de deres ansigter og deres rygge} [Al-Anfal: 50].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿...وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِي غَمَرَٰتِ ٱلۡمَوۡتِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓاْ أَيۡدِيهِمۡ أَخۡرِجُوٓاْ أَنفُسَكُمُۖ...﴾

{Og hvis du kunne se, når de uretfærdige er i dødens overvældende kvaler, mens englene rækker deres hænder ud og siger: 'Afgiv jeres sjæle!...}

[Al-An‘ām: 93].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿...حَتَّىٰٓ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمۡ قَالُواْ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمۡۖ قَالُواْ ٱلۡحَقَّۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ﴾

{Indtil, når frygten er fjernet fra deres hjerter, siger de (englene): ‘Hvad har jeres Herre sagt?’ De siger: ‘Sandheden. Og Han er den Højeste, den Store} [Saba’: 23]

Og Han sagde om paradisets folk:

﴿...وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَدۡخُلُونَ عَلَيۡهِم مِّن كُلِّ بَابٖ ٢٣ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُم بِمَا صَبَرۡتُمۡۚ فَنِعۡمَ عُقۡبَى ٱلدَّارِ ٢٤﴾

{Og englene vil træde ind til dem fra hver port (sigende): Fred være med jer for at I udholdt tålmodigt! Hvor god er dog den endelige bolig!}

[Al-Ra‘d: 23-24]

Og i Sahih Muslim rapporterede Abu Hurayrah (må Allah være tilfreds med ham), at Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde:

«إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبْهُ، فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ، فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ».

Hvis Allah elsker en person, kalder Han Gabriel og siger: ‘Allah elsker så-og-så; så elsk ham.’ Gabriel ville elske ham, og derefter ville Gabriel annoncerer blandt himlens indbyggere: ‘Allah elsker så-og-så;

så elsk ham.' Alle himlens folk ville elske ham, og derefter får han accept blandt jordens folk.

I en anden Hadith rapporterede Abu Hurayrah (må Allah være tilfreds med ham), at Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde:

«إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ فَالْأَوَّلَ، فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَوْا الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ».

«Når det er fredag, står englene ved hver dør i moskeen og registrerer folk i den rækkefølge, de ankommer. Når imamen sætter sig (på prædikestolen), folder de deres ark sammen og kommer for at lytte til Dhikr».

Disse tekster angiver klart, at englene er kroppe, ikke moralske kræfter, som de vildledte hævder. Muslimer er enstemmige om betydningen af disse tekster.

Troen på de åbenbarede bøger.

Bøger er flertal af (bog), som betyder (skrevet).

Og her menes: de bøger, som Allah den Almægtige har sendt ned til sine sendebude som en nåde for skabningerne og en vejledning for dem, så de kan nå deres lykke i denne verden og i det hinsidige.

Troen på de åbenbarede bøger indebærer fire ting:

Den Første: Troen på, at de virkelig blev åbenbaret af Allah den Almægtige.

Den Anden: Troen på de bøger, hvis navne er kendt for os, som Koranen, der blev åbenbaret for Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham); Toraen, der blev åbenbaret for Moses (fred være med ham). Evangeliet, som blev åbenbaret for Jesus (fred være med ham). Og Salmerne, som blev åbenbaret for Dāwūd (David) (fred være med ham). Hvad angår de bøger, hvis navne vi ikke kender, tror vi på dem overordnet set.

Den Tredje: Troen på de autentiske oplysninger, der er indeholdt deri, som de oplysninger, der er åbenbaret i Koranen og sådanne oplysninger i de tidligere skrifter, der ikke er blevet ændret eller forvrænget.

Den Fjerde: At handle efter de bestemmelser i dem, som ikke er blevet ophævet, og at acceptere og underkaste sig dem, uanset om vi forstår visdommen bag dem eller ej. Den Ædle Koran har ophævet alle tidligere skrifter.

﴿وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَمُهَيۡمِنًا عَلَيۡهِۖ...﴾

Allah den Ophøjede sagde: {Og Vi har sendt dig (O Muhammad صلى الله عليه وسلم) Bogen (denne Koran) i sandhed, som bekræfter Skriften, der kom før den, og som et vidne over den (gamle Skrifter)...}

[Al-Mā'idah: 48]. Det vil sige (som en dommer over den).

Og derfor: Det er ikke tilladt at handle efter nogen af de bestemmelser, der er indeholdt i de tidligere bøger, undtagen dem, der er autentiske og godkendt af Koranen.

Troen på de Guddommelige bøger giver store fordele, såsom følgende:

Den første: Viden om Allahs omsorg for sine tjenere; hvor Han har sendt en bog til hvert folk for at vejlede dem.

Den anden: Viden om Allahs visdom i Hans lovgivning; hvor Han har foreskrevet for hvert folk det, der passer til deres forhold.

﴿...لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا...﴾

Som Allah den Almægtige sagde: {...Til hver af jer har Vi foreskrevet en lov og en klar vej ...} [Al-Mā'idah: 48]

Den tredje: At vise taknemmelighed over for Allah den Almægtige for det.

Troen på budbringerne (profeterne)

'Budbringere' er flertal af 'budbringer', som refererer til en person sendt for at overbringe en besked.

Budbringere her refererer til de individer, som Allah den Almægtige åbenbarede lovgivning for og

beordrede dem til at formidle det til folk.

Den første Budbringer var Nūh (Noah) (fred være med ham), og den sidste var Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham).

Allah den Ophøjede sagde:

﴿إِنَّآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ كَمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ نُوحٖ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعۡدِهِۦ...﴾

{Vi har Sandelig åbenbaret til dig (O Muhammad) ligesom Vi åbenbarede til Nuh (Noah) og Profeterne efter ham} [Al-Nisā': 163].

I Sahih al-Bukhari fortæller Anas ibn Malik (må Allah være tilfreds med ham) i hadithen om forbøn, at Profeten (fred og velsignelser være med ham) sagde:

«ذُكِرَ أَنَّ النَّاسَ يَأْتُونَ إِلَى آدَمَ؛ لِيَشْفَعَ لَهُمْ، فَيَعْتَذِرُ إِلَيْهِمْ وَيَقُولُ: ائْتُوا نُوحًا أَوَّلَ رَسُولٍ بَعَثَهُ اللَّهُ» وذكر تمام الحديث.

«Han nævnte, at folk vil komme til Adam for at bede ham om forbøn, men han vil undskylde og sige: 'Gå til Nuh (Noah), den første sendebud, som Allah sendte.» Og han nævnte resten af hadithen.

Og Allah den Almægtige sagde om Muhammad (fred og velsignelser være med ham):

﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٖ مِّن رِّجَالِكُمۡ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ...﴾

{Muhammad er ikke fader til nogen af jeres mænd, men han er Allahs sendebud og den sidste af profeterne} [Al-Ahzāb: 40].

Alle nationer har modtaget en sendebud fra Allah med en uafhængig lovgivning til sit folk, eller en profet, som blev åbenbaret med en tidligere lovgivning for at genoplive den. Allah den Almægtige sagde:

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

{Og sandelig, Vi har sendt til hver ummah (samfund, nation) en sendebud (som proklamerer): 'Tilbed Allah (alene), og undgå/ hold jer væk fra) Taghut (alle falske guder osv.)} [Al-Nahl: 36].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿...وَإِن مِّنۡ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٞ﴾

{Og der har ikke været nogen nation, uden at der har været en advarer blandt dem} [Fātir: 24].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَا ٱلتَّوۡرَىٰةَ فِيهَا هُدٗى وَنُورٞۚ يَحۡكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسۡلَمُواْ لِلَّذِينَ هَادُواْ...﴾

{Sandelig, Vi sendte Toraen ned [til Musa (Moses)], deri var vejledning og lys, ved hvilken profeterne, som underkastede sig Allahs vilje, dømte jøderne.} [Al-Mā'idah: 44]

Sendebudene er skabte mennesker. De besidder ingen af de egenskaber, der tilhører herredømmet eller guddommeligheden. Når Allah den Almægtige sagde om sin Profet Muhammad, som er leder af

profeterne og den mest ærede hos Allah:

﴿قُل لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي نَفۡعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ وَلَوۡ كُنتُ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ لَٱسۡتَكۡثَرۡتُ مِنَ ٱلۡخَيۡرِ وَمَا مَسَّنِيَ ٱلسُّوٓءُۚ إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ١٨٨﴾

{Sig (O Muhammad): 'Jeg besidder ingen magt til at gavne eller skade mig selv, undtagen som Allah vil. Hvis jeg havde kendskab til det usete, ville jeg have sikret mig en overflod af rigdom, og intet ondt ville have rørt mig. Jeg er kun en advarer og en bringer af gode nyheder til folk, der tror'}

[Al-A'rāf: 188].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿قُلۡ إِنِّي لَآ أَمۡلِكُ لَكُمۡ ضَرّٗا وَلَا رَشَدٗا ٢١ قُلۡ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٞ وَلَنۡ أَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلۡتَحَدًا ٢٢﴾

{Sig (O Muhammad): 'Det er ikke i min magt at påføre jer skade eller lede jer på den rette vej.' Sig: 'Ingen kan beskytte mig mod Allahs straf (hvis jeg skulle være ulydig mod Ham), og jeg kan ikke finde tilflugt undtagen hos Ham} [Al-Jinn: 21-22].

Og de havde menneskelige egenskaber: blev syge, døde, have brug for mad og drikke og så videre. Beskrivende sin Herre sagde profeten Abraham (fred være med ham):

﴿وَٱلَّذِي هُوَ يُطۡعِمُنِي وَيَسۡقِينِ ٧٩ وَإِذَا مَرِضۡتُ فَهُوَ يَشۡفِينِ ٨٠ وَٱلَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحۡيِينِ ٨١﴾

{Og som giver mig mad og drikke. Og når jeg er syg, er det Ham, der helbreder mig; Og som vil få mig til at dø, og derefter vil bringe mig til live (igen)} [Al-Shu'arā': 79-81].

«Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde:

«إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ، أَنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي».

"Jeg er kun et menneske som jer, jeg glemmer som I glemmer, så hvis jeg glemmer, så mind mig.».

Og Allah, den Ophøjede, har beskrevet dem som Hans tjenere på deres højeste niveauer, og i forbindelse med at rose dem؛ Om Noah sagde Allah:

﴿...إِنَّهُۥ كَانَ عَبۡدٗا شَكُورٗا﴾

{Sandelig, han var en taknemmelig tjener} [Al-Isrā': 3].

Og om Muhammad sagde Allah:

﴿تَبَارَكَ ٱلَّذِي نَزَّلَ ٱلۡفُرۡقَانَ عَلَىٰ عَبۡدِهِۦ لِيَكُونَ لِلۡعَٰلَمِينَ نَذِيرًا ١﴾

{Velsignet være Han, som åbenbarede al-Furqan (Skriften, der adskiller sandhed fra løgn) til Sin tjener, så han kan være en advarer for alle skabninger} [Al-Furqān:1].

Og om Abraham, Isak og Jakob - fred være med dem - sagde Allah:

﴿وَٱذۡكُرۡ عِبَٰدَنَآ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَ أُوْلِي ٱلۡأَيۡدِي وَٱلۡأَبۡصَٰرِ ٤٥ إِنَّآ أَخۡلَصۡنَٰهُم بِخَالِصَةٖ ذِكۡرَى ٱلدَّارِ ٤٦ وَإِنَّهُمۡ عِندَنَا لَمِنَ ٱلۡمُصۡطَفَيۡنَ ٱلۡأَخۡيَارِ ٤٧﴾

{Og husk vores tjenere, Abraham, Isak og Jakob, dem med styrke og religiøs vision. Sandelig, Vi valgte dem ved at give dem (en god ting), erindringen om hjemmet (i det Hinsidige). Og de er hos Os, sandelig, blandt de udvalgte og de bedste!} [Sād: 45-47].

Og om Jesus, Marias søn, sagde Allah:

﴿إِنۡ هُوَ إِلَّا عَبۡدٌ أَنۡعَمۡنَا عَلَيۡهِ وَجَعَلۡنَٰهُ مَثَلٗا لِّبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٥٩﴾

{Han [ʻĪsā (Jesus)] var ikke mere end en tjener. Vi skænkede Vores gunst til ham, og Vi gjorde ham til et eksempel for Israels Børn} [Al-Zukhruf: 59].

Troen på profeterne indebærer fire ting:

For det første: Troen på, at deres budskab er sandt fra Allah den Almægtige. Den, der fornægter budskabet fra én af dem, har fornægtet dem alle. Som Allah den Almægtige sagde:

﴿كَذَّبَتۡ قَوۡمُ نُوحٍ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٠٥﴾

{Folket af Noah nægtede budbringerne} [Al-Shuʻarā': 105]. Så Allah betragtede dem som benægtere af alle budbringerne, selvom der ikke var nogen anden budbringer, da de benægtede ham. Derfor er de kristne, der benægtede Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham) og ikke fulgte ham, også benægtere af Jesus, Marias søn, og følger ham heller ikke, især da han gav dem glædelige nyheder om Muhammads

(må Allahs fred og velsignelser være med ham) komme, hvilket kun betyder, at han også var en budbringer til dem, som ville redde dem fra vildfarelse og lede dem til den rette vej.

For det andet: Troen på dem, hvis navne vi kender, som Muhammad, Abraham, Moses, Jesus og Noah (fred være med dem alle). Disse fem er de beslutsomme budbringere (kendt for deres stærke beslutsomhed og tålmodighed i at formidle Allahs budskab), som Allah den Almægtige nævner to steder i Koranen. Han siger:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِيثَٰقَهُمْ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٍ وَإِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا ۝٧﴾

{Og da Vi tog fra profeterne deres pagt og fra dig og fra Noah, Abraham, Moses og Jesus, Marias søn; og Vi tog fra dem en højtidelig pagt} [Al-Ahzāb: 7].

Og Allah den Almægtige –sagde –:

﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحًا وَٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِۦٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓ ۖ أَنْ أَقِيمُوا۟ ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا۟ فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى ٱلْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ ٱللَّهُ يَجْتَبِىٓ إِلَيْهِ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِىٓ إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ۝١٣﴾

{Han har foreskrevet jer af religionen, hvad Han pålagde Noah og hvad Vi har åbenbaret til dig og hvad Vi pålagde Abraham, Moses og Jesus - at etablere religionen og ikke være splittet deri. Svært for dem, der forbinder andre med Allah, er det, som

du kalder dem til. Allah vælger for Sig Selv, hvem Han vil, og vejleder til Sig Selv, hvem der vender tilbage [til Ham]} [Al-Shūra: 13].

Og hvad angår dem, hvis navne vi ikke kender, tror vi på dem overordnet set. Allah den Almægtige siger:

﴿وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلٗا مِّن قَبۡلِكَ مِنۡهُم مَّن قَصَصۡنَا عَلَيۡكَ وَمِنۡهُم مَّن لَّمۡ نَقۡصُصۡ عَلَيۡكَۗ...﴾

{Og sandelig, Vi har sendt budbringere før dig; blandt dem er der dem, hvis historier Vi har fortalt dig, og blandt dem er der dem, hvis historier Vi ikke har fortalt dig} [Ghāfir: 78].

For det tredje: Troen på de autentiske oplysninger om dem.

For det fjerde: At handle efter Shariah, som blev bragt med en af dem, der blev sendt til os, nemlig den sidste profet, Muhammad (må Allahs fred og velsignelser være med ham). Han blev sendt til hele menneskeheden. Allah den Almægtige sagde:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ حَرَجٗا مِّمَّا قَضَيۡتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسۡلِيمٗا ٦٥﴾

{Men nej, ved din Herre, de vil ikke [virkelig] tro, før de gør dig, [O Muhammad], til dommer i det, de strides om indbyrdes, og derefter ikke finder nogen ubehag i deres hjerter fra det, du har dømt, og

underkaster sig [fuldt, villigt]} [Al-Nisā': 65].

Troen på profeterne har store fordele, herunder:

For det første: Viden om den barmhjertighed og omsorg, som Allah den Almægtige viser sine tjenere, da Han sendte budbringerne til dem for at vejlede dem til Allahs vej og forklare dem, hvordan de skal tilbede deres Herre. Det menneskelige sind ikke kan alene nå frem til denne viden.

For det andet: At takke Allah den Almægtige for denne store velsignelse.

For det tredje: At elske profeterne (fred være med dem) og ære og prise dem på en passende måde, for de er Allahs budbringere, og fordi de tilbad Ham, formidlede Hans budskab og gav oprigtig rådgivning til Hans tjenere.

Stædige mennesker nægtede at tro på deres budbringere med den begrundelse, at Allahs budbringere ikke kunne være mennesker. Allah den Almægtige nævner denne påstand og tilbageviser den ved at sige:

﴿وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤۡمِنُوٓاْ إِذۡ جَآءَهُمُ ٱلۡهُدَىٰٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرٗا رَّسُولٗا ٩٤ قُل لَّوۡ كَانَ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَلَٰٓئِكَةٞ يَمۡشُونَ مُطۡمَئِنِّينَ لَنَزَّلۡنَا عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَلَكٗا رَّسُولٗا ٩٥﴾

{Og intet forhindrede folk i at tro, da vejledningen kom til dem, undtagen at de sagde: 'Har Allah sendt et menneske som budbringer?' Sig:

'Hvis der var engle på jorden, der gik sikkert, ville Vi have sendt ned til dem fra himlen en engel [som en] budbringer} [Al-Isrā': 94-95].

Således tilbageviste Allah den Almægtige denne påstand ved at sige, at en budbringer skal være et menneske, da han er sendt til jordens indbyggere, som er mennesker. Hvis jordens beboere var engle, ville Allah den Almægtige have sendt dem engle som budbringere, der ligner dem. Således nævnte Allah den Almægtige om dem, der nægtede at tro på budbringerne, at de sagde:

﴿...إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَا فَأۡتُونَا بِسُلۡطَٰنٖ مُّبِينٖ ١٠ قَالَتۡ لَهُمۡ رُسُلُهُمۡ إِن نَّحۡنُ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦۖ وَمَا كَانَ لَنَآ أَن نَّأۡتِيَكُم بِسُلۡطَٰنٍ إِلَّا بِإِذۡنِ ٱللَّهِ...﴾

{I er kun mennesker ligesom os, som ønsker at afholde os fra, hvad vores fædre tilbad. Så bring os en klar autoritet." Deres budbringere sagde til dem: "Vi er kun mennesker ligesom jer, men Allah viser gunst til, hvem Han vil af sine tjenere. Det har aldrig været for os at bringe jer bevis undtagen med Allahs tilladelse} [Ibrahim: 10-11].

Troen på den sidste dag (dommedagen)

Den sidste dag, hvor folk bliver genoplivet til regnskab og belønning.

Og den blev kaldt sådan, fordi der ikke er nogen

dag efter det; hvor beboerne i Paradis vil slå sig ned i deres hjem, og beboerne i Helvede vil slå sig ned i deres hjem.

Troen på den sidste dag indebærer tre ting:

Den første: Troen på opstandelsen: Det er genoplivelsen af de døde, når der blæses i hornet for anden gang; så vil folk stå foran verdens Herre, barfodede uden sko, nøgne uden tildækning, uomskårne uden at være omskåret. Allah den Almægtige sagde:

﴿... كَمَا بَدَأۡنَآ أَوَّلَ خَلۡقٖ نُّعِيدُهُۥۚ وَعۡدًا عَلَيۡنَآۚ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ﴾

{Som Vi begyndte den første skabelse, vil Vi gentage den. (Det er) et løfte, der binder Os. Sandelig, Vi vil gøre det} [Al-Anbiyā': 104].

Opstandelsen er en fast sandhed bekræftet af Koranen og Sunnah, samt konsensus blandt muslimer.

Allah den Ophøjede sagde:

﴿ثُمَّ إِنَّكُم بَعۡدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ١٥ ثُمَّ إِنَّكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ تُبۡعَثُونَ ١٦﴾

{"Så (igen), helt sikkert, vil I dø. Så (igen), på opstandelsens dag, vil I blive oprejst}

[Al-Mu'minūn: 15-16].

Profeten Muhammad (fred være med ham) sagde:

«يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةً عُرَاةً غُرْلًا».

«Mennesker vil blive oprejst på Dommedagen barfodede, nøgne og uomskårne». (Fortalt af Al-Bukhāri og Muslim).

Muslimer er enige om dens eksistens, og det stemmer overens med visdommen. Allah den Almægtige har fastsat en tid for sine tjenere, hvor Han vil belønne dem for deres handlinger i overensstemmelse med Hans lovgivning, som Han sendte sine budbringere med. Allah sagde:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾﴾

{Troede I, at Vi havde skabt jer uden noget formål, og at I ikke ville blive bragt tilbage til Os?} [Al-Mu'minūn: 115]. Og Han sagde til Sin profet, fred være med ham:

﴿إِنَّ ٱلَّذِى فَرَضَ عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ لَرَآدُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ...﴾

{Sandelig, Han, som har givet dig (O Muhammad SAW) Koranen (dvs. beordret dig til at handle efter dens love og prædike den for andre), vil helt sikkert bringe dig tilbage til stedet for tilbagevenden}

[Al-Qasas: 85].

Den Anden: Troen på regnskab og belønning: En person bliver holdt ansvarlig for sine handlinger og belønnes eller straffes derefter. Dette er bekræftet af Koranen, Hadith og muslimernes enighed.

Allah den Ophøjede sagde:

﴿إِنَّ إِلَيْنَآ إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾﴾

{Sandelig, til Os er deres tilbagevenden. Så, sandelig, på Os er deres regnskab}

[Al-Ghāshiyah: 25-26]

﴿مَن جَآءَ بِٱلۡحَسَنَةِ فَلَهُۥ عَشۡرُ أَمۡثَالِهَاۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجۡزَىٰٓ إِلَّا مِثۡلَهَا وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ١٦٠﴾

Og Allah, Den Ophøjede, sagde: {Den, der kommer med en god gerning, vil få ti gange dens belønning, og den, og den, der kommer med en dårlig gerning, vil kun blive gengældt tilsvarende, og de vil ikke blive uretfærdigt behandlet}

[Al-An'ām: 160].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿وَنَضَعُ ٱلۡمَوَٰزِينَ ٱلۡقِسۡطَ لِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ فَلَا تُظۡلَمُ نَفۡسٞ شَيۡـٔٗاۖ وَإِن كَانَ مِثۡقَالَ حَبَّةٖ مِّنۡ خَرۡدَلٍ أَتَيۡنَا بِهَاۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ ٤٧﴾

{Og Vi opstiller retfærdighedens vægte for Opstandelsens Dagen, så ingen sjæl vil blive behandlet uretfærdigt overhovedet. Og hvis der er [selv] vægten af et sennepsfrø, vil Vi bringe det frem. Og Vi er tilstrækkelige som regnskabsførere} [Al-Anbiyā': 47].

Og fra Ibn Umar, må Allah være tilfreds med dem begge, at Profeten - må Allahs fred og velsignelser være over ham og hans familie - sagde:

«إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ، فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ - أَيْ سَتْرَهُ - وَيَسْتُرُهُ: فَيَقُولُ: أَتَعْرِفُ

ذَنْبَ كَذَا؟ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيْ رَبِّ، حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ، وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ، وَأَمَّا الْكُفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيُنَادَى بِهِمْ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ، أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ».

Allah vil bringe den troende tæt på sig, dække ham med sin beskyttelse og skjule hans synder. Han vil spørge: 'Kender du denne synd? Kender du denne synd?' Den troende vil svare: 'Ja, min Herre.' Når Allah har mindet ham om hans synder, og han føler sig fortabt, vil Allah sige: 'Jeg skjulte dem for dig i verden, og i dag tilgiver jeg dig.' Så vil han få sin bog med gode gerninger. Men for de vantro og hyklerne vil det blive råbt ud foran alle skabninger: 'Disse er dem, der løj om deres Herre. Sandelig, Allahs forbandelse er over de uretfærdige. [Fortalt af Al-Bukhāri og Muslim].

Og det er autentisk berettet fra Profeten (fred være med ham):

«أَنَّ مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَعَمِلَهَا؛ كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِئَةِ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَأَنَّ مَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَعَمِلَهَا؛ كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً».

'Den, der har til hensigt at gøre en god gerning og udfører den, vil Allah skrive den som ti gode gerninger op til syv hundrede gange eller endnu mere. Og den, der har til hensigt at gøre en dårlig gerning og udfører den, vil Allah skrive den som én

dårlig gerning.

Muslimer er enstemmigt enige om sandheden om regnskab og gengældelse for menneskers gerninger, hvilket indebærer visdom, da Allah den Almægtige åbenbarede bøgerne, sendte budbringerne, forpligtede sine tjenere til at acceptere og handle efter det, som budbringerne bragte til dem. Han har også påbudt bekæmpelse af dem, der modsætter sig dette, og tilladt deres blod, efterkommere, kvinder og ejendom. Hvis der ikke var nogen regnskab eller belønning, ville det være meningsløst, hvilket Allah Den Al-Vise er fri for. Allah har henvist til dette ved at sige:

﴿فَلَنَسۡـَٔلَنَّ ٱلَّذِينَ أُرۡسِلَ إِلَيۡهِمۡ وَلَنَسۡـَٔلَنَّ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٦ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيۡهِم بِعِلۡمٖۖ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ٧﴾

{Så sandelig, Vi vil spørge dem (folk), til hvem det (Bogen) blev sendt, og sandelig, Vi vil spørge Budbringerne. Så sandelig, Vi vil fortælle dem (deres hele historie) med viden, og sandelig, Vi var ikke fraværende} [Al-A'rāf: 6-7].

Den Tredje: Troen på Paradis og Helvede og at de vil være den evige skæbne for skabningerne.

Paradiset er lyksalighedens boligen, som Allah har forberedt til de gudfrygtige troende, dem, der tror på det, Han har pålagt dem at tro på, og som oprigtigt adlyder Allah og tilbeder Ham, adlyder Hans Sendebud og følger ham. Den indeholder

former for lyksalighed, som

«مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ».

'intet øje har set, intet øre har hørt, og intet menneskeligt sind har forestillet sig.'

Allah den Almægtige sagde:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ خَيۡرُ ٱلۡبَرِيَّةِ ۝٧ جَزَآؤُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ ذَٰلِكَ لِمَنۡ خَشِيَ رَبَّهُۥ ۝٨﴾

{Sandelig, de, der tror [på Allahs enhed og på Hans Sendebud Muhammad (Fred være med ham) inklusive alle forpligtelser, som Islam påbyder] og gør gode gerninger, de er de bedste af skabninger. Deres belønning hos deres Herre er 'Adn (Eden) Paradis (Evighedens Haver), under hvilke floder flyder. De vil forblive der for evigt, Allah vil være tilfreds med dem, og de med Ham. Det er for den, der frygter sin Herre} [Al-Bayyinah: 7-8]

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡسٞ مَّآ أُخۡفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعۡيُنٖ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ۝١٧﴾

{Så ingen sjæl ved, hvad der er skjult for dem af glæde som en belønning for, hvad de plejede at gøre} [Al-Sajdah: 17].

Og hvad angår helvede: det er en lidelsens bolig, som Allah har forberedt til de vantro og uretfærdige, som ikke troede på ham og trodsede

hans sendebud. Der er forskellige former for straf og pinsler, som man ikke kan forestille sig.

﴿وَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِيٓ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ ١٣١﴾

Allah den Ophøjede sagde: {Og frygt Ilden, som er forberedt til de vantro} [Āl-'Imrān: 131].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿وَقُلِ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَن شَآءَ فَلۡيُؤۡمِن وَمَن شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَاۚ وَإِن يَسۡتَغِيثُواْ يُغَاثُواْ بِمَآءٖ كَٱلۡمُهۡلِ يَشۡوِي ٱلۡوُجُوهَۚ بِئۡسَ ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتۡ مُرۡتَفَقٗا ٢٩﴾

{Og sig: 'Sandheden er fra jeres Herre.' Så hvem der vil, lad ham tro, og hvem der vil, lad ham ikke tro. Sandelig, Vi har forberedt for de uretfærdige en Ild, hvis vægge vil omgive dem (de vantro i Allahs enhed). Og hvis de beder om hjælp (lettelse, vand osv.), vil de få vand som kogende olie, der vil skolde deres ansigter. Frygtelig er drikken, og et ondt Murtafaq (opholdssted, hvilested)!} [Al-Kahf: 29]

Og Allah den Almægtige sagde:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَعَنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمۡ سَعِيرًا ٦٤ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ٦٥ يَوۡمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمۡ فِي ٱلنَّارِ يَقُولُونَ يَٰلَيۡتَنَآ أَطَعۡنَا ٱللَّهَ وَأَطَعۡنَا ٱلرَّسُولَا۠ ٦٦﴾

{Sandelig, Allah har forbandet de vantro og har forberedt en flammende ild (Helvede) til dem. Hvor de vil forblive for evigt, og de vil hverken finde en

beskytter eller en hjælper. På den dag, hvor deres ansigter vil blive vendt i ilden, vil de sige: 'Åh, gid vi havde adlydt Allah og adlydt Sendebuddet (Muhammad)} [Al-Ahzāb: 64-66].

Troen på den sidste dag har store fordele, herunder:

Den første: Ønsket om at udføre lydighed overfor Allah og være omhyggelig med det; i håb om belønningen på den dag.

Den anden: Frygten for at begå og acceptere synder; af frygt for straffen på den dag.

Den tredje: Trøst for den troende over det, han går glip af i denne verden, med håb om glæderne og belønningen i det hinsidige.

De vantro har nægtet opstandelsen efter døden og hævder, at det er umuligt.

Denne påstand er falsk, og dets falskhed er bevist af sharia, fornuft og logik.

Hvad angår beviserne i Shariah: Så har Allah den Almægtige sagt:

﴿زَعَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن لَّن يُبۡعَثُواْۚ قُلۡ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبۡعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلۡتُمۡۚ وَذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٧﴾

{De vantro påstår, at de aldrig vil blive genoplivet. Sig: 'Jo! Ved min Herre, I vil bestemt blive genoplivet, og derefter vil I blive informeret om, hvad I gjorde; Og dette er let for Allah} [Al-Taghābun: 7]. Alle de himmelske bøger er enige om

dette.

Hvad angår den mærkbare beviser: Så har Allah vist nogle af sine tjenere genoplivning af de døde i denne verden. I Surah Al-Baqarah er der fem eksempler på dette:

Det første eksempel: Moses' folk, da de sagde til ham:

﴿...لَن نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهۡرَةً ...﴾

{Vi vil aldrig tro på dig, før vi ser Allah tydeligt} [Al-Baqarah: 55]. Så forårsagede Allah deres død og bragte dem derefter tilbage til livet. Og om dette siger Allah den Almægtige, mens han taler til Israels børn:

﴿وَإِذۡ قُلۡتُمۡ يَٰمُوسَىٰ لَن نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهۡرَةً فَأَخَذَتۡكُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَأَنتُمۡ تَنظُرُونَ ٥٥ ثُمَّ بَعَثۡنَٰكُم مِّنۢ بَعۡدِ مَوۡتِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٥٦﴾

{Og da I sagde: 'O Musa (Moses)! Vi vil aldrig tro på dig, før vi ser Allah tydeligt.' Men I blev ramt af et lyn (tordenbolt), mens I så på. Derefter genopvakte Vi jer efter jeres død, så I kunne være taknemmelige} [Al-Baqarah: 55-56].

Det andet eksempel: I historien om den dræbte mand, som Israels børn var i strid om, beordrede Allah dem til at slagte en ko og slå ham med en del af den, så han kunne fortælle dem, hvem der dræbte ham. Om dette siger Allah den Almægtige:

﴿وَإِذۡ قَتَلۡتُمۡ نَفۡسٗا فَٱدَّٰرَٰٔتُمۡ فِيهَاۖ وَٱللَّهُ مُخۡرِجٞ مَّا كُنتُمۡ تَكۡتُمُونَ ٧٢ فَقُلۡنَا ٱضۡرِبُوهُ بِبَعۡضِهَاۚ كَذَٰلِكَ يُحۡيِ ٱللَّهُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَيُرِيكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ٧٣﴾

{Og (husk) da I dræbte en mand og kom i strid med hinanden om forbrydelsen. Men Allah bragte frem, hvad I skjulte. Så Vi sagde: 'Slå ham (den døde mand) med et stykke af den (koen).' Således bringer Allah de døde til live og viser jer sine tegn, så I kan forstå} [Al-Baqarah: 72-73].

Det tredje eksempel: I historien om folket, der flygtede fra deres hjem for at undgå døden, og de var tusinder; så forårsagede Allah deres død og bragte dem derefter tilbage til livet. Om dette siger Allah den Almægtige:

﴿أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَهُمۡ أُلُوفٞ حَذَرَ ٱلۡمَوۡتِ فَقَالَ لَهُمُ ٱللَّهُ مُوتُواْ ثُمَّ أَحۡيَٰهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشۡكُرُونَ ٢٤٣﴾

{Har du ikke overvejet dem, der forlod deres hjem i tusindvis af frygt for døden? Allah sagde til dem: 'Dø'; derefter genopvakte Han dem til livet. Og Allah er fuld af nåde over for folket, men de fleste mennesker viser ikke taknemmelighed}

[Al-Baqarah: 243].

Det fjerde eksempel: I historien om manden, der passerede en død/ødelagt landsby og fandt det usandsynligt, at Allah nogensinde kunne genoplive den igen. Allah den Almægtige forårsagede hans død i hundrede år og bragte ham derefter tilbage til

livet. Om dette siger Allah den Almægtige:

﴿أَوْ كَٱلَّذِى مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْىِۦ هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۖ فَأَمَاتَهُ ٱللَّهُ مِاْئَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُۥ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِاْئَةَ عَامٍ فَٱنظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَٱنظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِّلنَّاسِ ۖ وَٱنظُرْ إِلَى ٱلْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾﴾

{Eller som den, der passerede en landsby, som var faldet i ruiner. Han sagde: 'Hvordan vil Allah bringe dette til live efter dets død?' Så forårsagede Allah hans død i hundrede år; derefter genopvakte Han ham. Han sagde: 'Hvor længe har du været her?' Manden sagde: 'Jeg har været her en dag eller en del af en dag.' Han sagde: 'Nej, du har været her i hundrede år. Se på din mad og din drik; de har ikke ændret sig med tiden. Og se på din æsel; og Vi vil gøre dig til et tegn for folket. Og se på knoglerne [af dette æsel] - hvordan Vi genopbygger dem og derefter dækker dem med kød.' Og da det blev klart for ham, sagde han: 'Jeg ved, at Allah er i stand til alting} [Al-Baqarah: 259].

Det femte eksempel: I historien om Ibrahim (Abraham), da han bad Allah om at vise ham, hvordan Han bringer de døde til live. Allah beordrede ham til at slagte fire fugle og sprede deres dele på bjergene omkring ham. Derefter

skulle han kalde på dem, og delene ville samle sig og komme til Ibrahim løbende. Om dette siger Allah den Almægtige:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ رَبِّ أَرِنِى كَيْفَ تُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِى ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ ٱلطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ ٱجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ٱدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَٱعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾﴾

{Og (husk) da Ibrahim (Abraham) sagde: 'Min Herre! Vis mig, hvordan Du giver liv til de døde.' Han (Allah) sagde: 'Tror du ikke?' Han [Ibrahim (Abraham)] sagde: 'Jo (jeg tror), Jo, men for at mit hjerte måtte blive beroliget.' Han sagde: 'Tag fire fugle, få dem til at hælde mod dig (slagt dem derefter, skær dem i stykker), og læg derefter en del af dem på hver bakke, og kald på dem; de vil komme til dig i hast. Og vid, at Allah er Almægtig, Alvis}

[Al-Baqarah: 260].

Disse er konkrete, virkelige eksempler, der viser muligheden for at give liv til de døde. Vi har tidligere nævnt de mirakler, som Allah den Almægtige gjorde muligt for Jesus, Marias søn, at udføre, herunder at genoplive de døde og bringe dem ud af deres grave - med Allahs tilladelse.

Hvad angår de logiske beviser, er der to aspekter:

Den første: At Allah den Almægtige er Skaberen af himlene og jorden og alt, hvad der er i dem. Han

skabte dem oprindeligt, og den, der er i stand til at skabe fra begyndelsen, er ikke ude af stand til at genskabe det. Allah den Almægtige sagde:

﴿وَهُوَ ٱلَّذِى يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ...﴾

{Og det er Ham, der begynder skabelsen; derefter gentager Han den, og det er [endnu] lettere for Ham} [Al-Rūm: 27].

﴿...كَمَا بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُۥ ۚ وَعْدًا عَلَيْنَآ ۚ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ﴾

{Som Vi begyndte den første skabelse, vil Vi gentage den. (Det er) et løfte, der binder Os. Sandelig, Vi vil gøre det} [Al-Anbiyā': 104]. Og Allah sagde, mens Han beordrede at svare dem, der benægtede, at knoglerne kunne genopstå, når de er blevet til støv:

﴿قُلْ يُحْيِيهَا ٱلَّذِىٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾﴾

{Sig: 'Han vil give dem liv, Ham som skabte dem første gang! Og Han er den Alvidende om enhver skabelse!'} [Yasīn: 79].

Den anden: At jorden kan være død og øde, uden et grønt træ; så falder regnen på den, og den bliver levende og grøn, med alle slags smukke planter. Den, der er i stand til at bringe den til live efter dens død, er i stand til at genoplive de døde. Allah den Almægtige sagde:

﴿وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنَّكَ تَرَى ٱلْأَرْضَ خَٰشِعَةً فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ

إِنَّ ٱلَّذِيٓ أَحۡيَاهَا لَمُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰٓۚ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ٣٩﴾

{Og blandt Hans tegn er, at du ser jorden ydmyg, men når Vi sender vand ned til den, bliver den levende og frodig. Sandelig, Ham, der giver den liv, er i stand til at give liv til de døde. Han er i sandhed i stand til alt} [Fussilat: 39]

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿وَنَزَّلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ مُّبَٰرَكٗا فَأَنۢبَتۡنَا بِهِۦ جَنَّٰتٖ وَحَبَّ ٱلۡحَصِيدِ ٩ وَٱلنَّخۡلَ بَاسِقَٰتٖ لَّهَا طَلۡعٞ نَّضِيدٞ ١٠ رِّزۡقٗا لِّلۡعِبَادِۖ وَأَحۡيَيۡنَا بِهِۦ بَلۡدَةٗ مَّيۡتٗاۚ كَذَٰلِكَ ٱلۡخُرُوجُ ١١﴾

{Og Vi sender velsignet vand (regn) ned fra himlen, og derefter frembringer Vi derfra haver og korn (alle slags høst, der høstes). Og høje dadelpalmer, med rangerede klaser; en forsyning for (Allahs) slaver. Og Vi giver liv derved til et dødt land. Således vil opstandelsen være} [Qāf: 9-11].

Troen på den sidste dag inkluderer også troen på alt, hvad der sker efter døden, såsom:

(a) Gravens prøvelse: Dette er, når den afdøde bliver afhørt efter begravelsen om hans Herre, hans religion og hans profet. Allah styrker dem, der tror, med urokkelige ord, så den troende vil svare: Min Herre er Allah, min religion er islam, og min profet er Muhammad (fred og velsignelser være med ham).

Og Allah vildleder de uretfærdige. Den vantro vil sige: 'Åh, åh, jeg ved det ikke.' Hykleren eller den

tvivlende vil sige: 'Jeg ved det ikke! Jeg hørte folk sige noget, og jeg sagde det samme.'

(b) Gravens straf og dens velsignelser: Dette vil være for de uretfærdige blandt hyklerne og de vantro. Allah den Almægtige sagde:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِي غَمَرَٰتِ ٱلْمَوْتِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓاْ أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوٓاْ أَنفُسَكُمُ ۖ ٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ ٱلْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ غَيْرَ ٱلْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ ءَايَٰتِهِۦ تَسْتَكْبِرُونَ﴾

{Og hvis du kunne se, når de uretfærdige er i dødens kvaler, mens englene rækker deres hænder ud og siger: 'Udfri jeres sjæle! I dag vil I blive tildelt straffen af [ekstrem] ydmygelse for det, I plejede at sige mod Allah, andet end sandheden, og [at] I var arrogante over for Hans vers} [Al-An'ām: 93].

Og Allah den Almægtige sagde om Faraos folk:

﴿ٱلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدْخِلُوٓاْ ءَالَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ ٱلْعَذَابِ ﴿٤٦﴾﴾

{Ilden; de udsættes for den morgen og aften. Og den dag, timen kommer, [vil det blive sagt], 'Lad Faraos folk træde ind i den strengeste straf} [Ghāfir: 46].

Og i Sahih Muslim fra hadithen af Zaid bin Thabit (må Allah være tilfreds med ham) at Profeten (fred og velsignelser være med ham) sagde:

«فَلَوْلَا أَنْ لَا تَدَافَنُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسْمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ».

'Hvis det ikke var for, at I ikke ville begrave hinanden, ville jeg bede Allah om at lade jer høre fra gravens straf, som jeg hører fra den.'

Så vendte han sit ansigt og sagde:

«تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ».

'Søg tilflugt hos Allah fra Helvedes straf.' De sagde: 'Vi søger tilflugt hos Allah fra Helvedes straf.' Han sagde:

«تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ».

'Søg tilflugt hos Allah fra gravens straf.' De sagde: 'Vi søger tilflugt hos Allah fra gravens straf.' Han sagde:

«تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ».

'Søg tilflugt hos Allah fra prøvelserne, de åbenlyse og de skjulte.' De sagde: 'Vi søger tilflugt hos Allah fra prøvelserne, de åbenlyse og de skjulte.' Han sagde:

«تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَّالِ».

'Søg tilflugt hos Allah fra Antikrists prøvelse.' De sagde: 'Vi søger tilflugt hos Allah fra Antikrists prøvelse.

Hvad angår gravens velsignelser: Det er for de

oprigtige troende. Allah den Almægtige sagde:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسۡتَقَٰمُواْ تَتَنَزَّلُ عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُواْ وَلَا تَحۡزَنُواْ وَأَبۡشِرُواْ بِٱلۡجَنَّةِ ٱلَّتِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ٣٠﴾

{Sandelig, de, der siger: 'Vores Herre er Allah (Alene),' og derefter står fast, på dem vil englene stige ned (på tidspunktet for deres død) og sige: 'Frygt ikke, og vær ikke bedrøvede! Men modtag de glædelige nyheder om Paradis, som I er blevet lovet!'} [Fussilat: 30].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿فَلَوۡلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلۡحُلۡقُومَ ٨٣ وَأَنتُمۡ حِينَئِذٖ تَنظُرُونَ ٨٤ وَنَحۡنُ أَقۡرَبُ إِلَيۡهِ مِنكُمۡ وَلَٰكِن لَّا تُبۡصِرُونَ ٨٥ فَلَوۡلَآ إِن كُنتُمۡ غَيۡرَ مَدِينِينَ ٨٦ تَرۡجِعُونَهَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٨٧ فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ٨٨ فَرَوۡحٞ وَرَيۡحَانٞ وَجَنَّتُ نَعِيمٖ ٨٩﴾

{Så hvorfor griber I ikke ind, når (sjælen hos en døende person) når halsen? Og I ser på i det øjeblik. Men Vi er nærmere ham end jer, men I ser det ikke. Så hvorfor gør I ikke, hvis I er fritaget for regnskab og gengældelse (straf osv.), bring sjælen tilbage (til kroppen), hvis I er sandfærdige? Så, hvis han (den døende person) er blandt de Muqarrabun (dem, der er bragt nær til Allah), (er der for ham) hvile og forsyning, og en Have af glæder (Paradis)}

[Al-Wāqiʻah: 83-89].

Og fra Al-Bara' ibn 'Azib (må Allah være tilfreds med ham) at Profeten (fred og velsignelser være

med ham) sagde om den troende, når han svarer de to engle i sin grav:

«يُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: أَنْ صَدَقَ عَبْدِي، فَافْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَأَلْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ، قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِيبِهَا، وَيُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَّ بَصَرِهِ».

'En stemme fra himlen vil råbe: Min tjener har talt sandt, så bred en seng fra Paradis ud for ham, klæd ham i tøj fra Paradis, og åbn en dør til Paradis for ham.' Han sagde: 'Så vil han få noget af dens duft og friskhed, og hans grav vil blive udvidet så langt som hans øje kan se.'" Fortalt af Ahmad og Abu Dawud i en lang hadith.

Og nogle folk af dem, der er afveje, har fornægtet gravens straf og dens velsignelser, idet de hævder, at det er umuligt, fordi det strider mod virkeligheden. De sagde: Hvis man åbnede graven for den døde, ville man finde ham, som han var, og graven ville ikke have ændret sig i bredde eller snæverhed.

Denne påstand er falsk ifølge sharia, sanserne og logik:

Hvad angår sharia: Teksterne, der beviser gravens straf og dens velsignelser, er allerede blevet nævnt.

Og i Sahih al-Bukhari fra hadithen af Ibn Abbas (må Allah være tilfreds med ham) sagde: 'Profeten

(fred og velsignelser være med ham) gik ud fra nogle af byens mure i Medina; han hørte lyden af to mennesker, der blev straffet i deres grave.' Og han nævnte hadithen, og i den står der: 'Den ene af dem plejede ikke at beskytte sig mod urin.' I en anden version: 'fra hans urin.' Og den anden plejede at sprede sladder. I en version fra Muslim: 'han plejede ikke at rense sig fra urin.'

Hvad angår sanserne: En sovende person kan se i en drøm, at han er i et rummeligt og behageligt sted, hvor han nyder sig selv, eller i et smalt og øde sted, hvor han føler sig urolig, og han kan nogle gange vågne op på grund af det, han så. Og alligevel er han på sin seng i sit værelse, og i den samme tilstand, som han har været i. Søvnen er dødens bror; derfor kaldte Allah den (død). Allah den Almægtige sagde:

﴿ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلۡأَنفُسَ حِينَ مَوۡتِهَا وَٱلَّتِي لَمۡ تَمُتۡ فِي مَنَامِهَاۖ فَيُمۡسِكُ ٱلَّتِي قَضَىٰ عَلَيۡهَا ٱلۡمَوۡتَ وَيُرۡسِلُ ٱلۡأُخۡرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّى...﴾

{Det er Allah, der tager sjælene ved deres død, og dem, der ikke dør under deres søvn. Han holder de (sjæle), for hvilke Han har bestemt døden, og sender resten for en fastsat tid} [Al-Zumar: 42].

Hvad angår de fornuftsmæssige beviser: En sovende person kan i sin drøm se en sand vision, der er i overensstemmelse med virkeligheden, og måske ser han Profeten (fred og velsignelser være

med ham) i hans sande skikkelse, og den, der ser ham i hans sande skikkelse, har virkelig set ham. Alligevel sker dette alt sammen, selvom den sovende person er i sin seng, væk fra det, han ser. Hvis dette er muligt i livets tilstande, ville det så ikke også være muligt i efterlivets tilstande?!

Hvad angår deres påstand om, at hvis man åbnede graven for den døde, ville man finde ham, som han var, og graven ville ikke have ændret sig i bredde eller snæverhed; svaret på dette er fra flere aspekter. Nogle af dem er:

For det første: Vi kan ikke modsætte os sharia-lovens lære med sådanne ugyldige tvivl, hvis falskhed kan erkendes af deres tilhængere, hvis de grundigt overvejer sharia-lovens lære. Som ordsproget siger:

Hvor ofte finder en person fejl ved noget, der er sandt.

På grund af hans fejlagtig forståelse.

For det andet: Forholdene i Barzakh (intervallet mellem det verdslige liv og efterlivet) tilhører det usete og kan ikke opfattes af vores sanser. Hvis de kunne opfattes af sanserne, ville troen på det usete være meningsløs, og de troende og vantro ville være ens i deres tro på det usete.

For det tredje: Kun den afdøde opfatter straffen, nydelsen, gravens bredde og snæverhed. Dette er ligesom en sovende person, der i sin drøm ser sig

selv i et smalt og øde sted eller i et rummeligt og behageligt sted, mens de omkring ham ikke ser eller føler det. Profeten (fred og velsignelser være med ham) modtog åbenbaringer, mens han var blandt sine ledsagere; han hørte åbenbaringen, men ledsagerne hørte den ikke. Nogle gange viste englen sig for ham som en mand og talte til ham, men ledsagerne så ikke englen og hørte ham ikke.

For det fjerde: Skabningens opfattelse er begrænset til det, som Allah den Almægtige har gjort dem i stand til at opfatte, og de kan ikke opfatte alt, der eksisterer. De syv himle, jorden og alt, hvad der er i dem, og alt, hvad der er i dem, lovpriser Allah med sand lovprisning. Allah hører det, og nogle gange lader Han dem af sine tjenere, som Han vil, høre det. Alligevel er dette skjult for os, og om dette siger Allah den Almægtige:

﴿تُسَبِّحُ لَهُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ ٱلسَّبۡعُ وَٱلۡأَرۡضُ وَمَن فِيهِنَّۚ وَإِن مِّن شَيۡءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمۡدِهِۦ وَلَٰكِن لَّا تَفۡقَهُونَ تَسۡبِيحَهُمۡ...﴾

{De syv himle og jorden og alt, hvad der er i dem, lovpriser Ham, Og der findes intet, som ikke lovpriser Ham. Men I forstår ikke deres [måde at] lovprise på} [Al-Isrā': 44] Og således går djævlene og jinnerne rundt på jorden frem og tilbage. Jinnerne kom til Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham), lyttede til hans recitation, lyttede opmærksomt og vendte derefter

tilbage til deres folk som advarer. Alligevel er de skjult for os. Om dette siger Allah den Almægtige:

﴿يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ لَا يَفۡتِنَنَّكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ كَمَآ أَخۡرَجَ أَبَوَيۡكُم مِّنَ ٱلۡجَنَّةِ يَنزِعُ عَنۡهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوۡءَٰتِهِمَآۗ إِنَّهُۥ يَرَىٰكُمۡ هُوَ وَقَبِيلُهُۥ مِنۡ حَيۡثُ لَا تَرَوۡنَهُمۡۗ إِنَّا جَعَلۡنَا ٱلشَّيَٰطِينَ أَوۡلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ ٢٧﴾

{O Adams børn! Lad ikke Satan bedrage jer, som han fik jeres forældre (Adam og Eva) ud af Paradiset, idet han fratog dem deres klæder for at vise dem deres private dele. Sandelig, han og hans hans stamme ser jer, hvorfra I ikke kan se dem. Sandelig, Vi har gjort djævlene til hjælpere/venner for dem, der ikke tror} [Al-A'rāf: 27] Og hvis skabningerne ikke kan opfatte alt, hvad der eksisterer, er det ikke tilladt at benægte, hvad der er blevet fastslået om det usete, og som de ikke har opfattet.

Tro på skæbnen

Skæbne er forudbestemmelsen af Allah den Almægtige for Hans skabning i henhold til Hans forudgående viden og visdom

Troen på skæbnen, inkluderer troen på fire ting:

Først: Troen på, at Allah er alvidende om alt, både generelt og i detaljer, for evigt og altid, uanset om det vedrører Hans handlinger eller Hans skabningers handlinger.

For det Andet: At tro på, at Allah den Almægtige har skrevet det i den Bevarede Tavle. Om disse to forhold siger Allah den Almægtige:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ٧٠﴾

{Ved du ikke, at Allah ved, hvad der er i himlene og på jorden? Sandelig, det er i en Bog. Sandelig, det er let for Allah} [Al-Hajj: 70].

'Abdullah ibn 'Amr ibn al-'Ās (må Allah være tilfreds med ham og hans far) rapporterede: "Jeg hørte Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sige:

«كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ».

'Allah havde forudbestemt skæbnen for skabningerne halvtreds tusinde år før Han skabte himlene og jorden.'" [Fortalt af Muslim].

Den tredje: At tro på, at alle skabninger kommer til eksistens ved Allahs Almægtiges vilje, uanset om dette er relateret til Hans handlinger eller skabningernes handlinger. Vedrørende Hans handlinger siger Allah Almægtig:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ۗ...﴾

{Og din Herre skaber, hvad Han vil, og vælger} [A-Qasas: 68]

Han siger også:

﴿...وَيَفۡعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ﴾

{...Og Allah gør, hvad Han vil} [Ibrahim: 27]

Han siger i et andet vers:

﴿هُوَ ٱلَّذِي يُصَوِّرُكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡحَامِ كَيۡفَ يَشَآءُۚ...﴾

{Det er Ham, der former jer i livmoderen, som Han vil...} [Āl-'Imrān: 6]. Om skabningernes handlinger sagde Allah den Almægtige:

﴿...وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ لَسَلَّطَهُمۡ عَلَيۡكُمۡ فَلَقَٰتَلُوكُمۡ...﴾

{Og hvis Allah havde villet, kunne Han have givet dem magt over jer, og de ville have kæmpet mod jer} [Al-Nisā': 90]

Han siger også:

﴿...وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُۖ فَذَرۡهُمۡ وَمَا يَفۡتَرُونَ﴾

{...Men hvis din Herre havde villet, ville de ikke have gjort det, så lad dem være og det, de opfinder.} [Al-An'ām: 112].

Den fjerde: Troen på, at alle skabninger er skabt af Allah den Almægtige med deres natur, egenskaber og bevægelser. Allah den Almægtige siger:

﴿ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢﴾

{Allah er Skaberen af alle ting, og Han er Værge over alle ting} [Al-Zumar: 62]

Og Han, den Ophøjede, sagde:

﴿...وَخَلَقَ كُلَّ شَيۡءٖ فَقَدَّرَهُۥ تَقۡدِيرٗا﴾

{...Og Han skabte alting og fastsatte det med en bestemt skæbne} [Al-Furqān: 2] Og Han sagde om sin profet Ibrahim (fred være med ham), at han sagde til sit folk:

﴿وَٱللَّهُ خَلَقَكُمۡ وَمَا تَعۡمَلُونَ ٩٦﴾

{Mens Allah har skabt jer og det, I gør!}
[Al-Sāffāt: 96].

"Troen på skæbnen, som vi har påpeget, betyder ikke, at man ikke har vilje eller magt over sine frivillige handlinger. Faktisk bekræfter både Shariah og virkeligheden, at man har det.

Hvad angår Shariah, så sagde Allah den Ophøjede om viljen:

﴿...فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَـَٔابًا﴾

{Så den, der vil, kan tage en vej til sin Herre}
[Al-Naba': 39] Og Allah sagde:

﴿...فَأۡتُواْ حَرۡثَكُمۡ أَنَّىٰ شِئۡتُمۡۖ...﴾

{Så gå til jeres agerjord, når I vil}
[Al-Baqarah: 223] Og Han sagde om magten:

﴿فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ مَا ٱسۡتَطَعۡتُمۡ وَٱسۡمَعُواْ وَأَطِيعُواْ...﴾

{Så frygt Allah så meget, som I er i stand til, og lyt og adlyd} [Al-Taghābun: 16] Og Han sagde:

﴿لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ...﴾

{Allah pålægger ikke en sjæl mere, end den kan bære. Den får belønning for det (gode), som den har tjent, og den bliver straffet for det (onde), som den har tjent} [Al-Baqarah: 286].

Og hvad angår beviset fra virkeligheden: så ved hver person, at de har en vilje og evne, med hvilke de kan handle og undlade at handle, og skelne mellem det, der sker med ens frie vilje, som at gå, og det, der sker uden ens vilje, som rysten. Men tjenerens vilje og evne er underlagt Allahs vilje og evne; som Allah den Almægtige siger:

﴿لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن يَسۡتَقِيمَ ٢٨ وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٩﴾

{For dem blandt jer, der ønsker at gå ad den lige (vej). Og I vil ikke, medmindre Allah vil, Herren over alle verdener (mennesker, jinner og alt, hvad der eksisterer)} [Al-Takwīr: 28-29]. Og fordi hele universet tilhører Allah den Almægtige, kan der ikke ske noget i Hans rige uden Hans viden og vilje.

Troen på skæbnen - som vi har beskrevet - giver ikke tjeneren en undskyldning for at undlade pligter eller begå synder. Derfor er hans påstand ugyldig af flere grunde:

For det første: Allah den Almægtige, siger:

﴿سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ لَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشۡرَكۡنَا وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمۡنَا مِن شَيۡءٖۚ

كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ حَتَّىٰ ذَاقُواْ بَأۡسَنَاۗ قُلۡ هَلۡ عِندَكُم مِّنۡ عِلۡمٖ فَتُخۡرِجُوهُ لَنَآۚ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا تَخۡرُصُونَ ١٤٨﴾

{De, der tog partnere (i tilbedelse) med Allah, vil sige: 'Hvis Allah havde villet, ville vi ikke have taget partnere (i tilbedelse) med Ham, ej heller vores fædre, og vi ville ikke have forbudt noget (mod Hans vilje).' Ligeledes løj de, der var før dem, (de argumenterede falsk med Allahs Budbringere), indtil de smagte Vores vrede. Sig: 'Har I nogen viden (bevis), som I kan frembringe for os? Sandelig, I følger intet andet end gætteri, og I gør intet andet end at lyve} [Al-An'ām: 148] Og hvis de kunne påberåbe sig skæbnen som undskyldning, ville Allah ikke have ladet dem smage Hans straf.

Den anden: Allah den Almægtige, siger:

﴿رُّسُلٗا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمٗا ١٦٥﴾

{Sendebud, som bringer gode nyheder såvel som advarsler, for at menneskeheden ikke skal have nogen undskyldning over for Allah efter sendebudene. Og Allah er altid Almægtig, Alvis} [Al-Nisā': 165] Hvis skæbnen var en undskyldning for de ulydige mennesker, ville undskyldningen ikke blive ugyldig ved at sende budbringere, for deres ulydighed efter budbringernes udsendelse ville stadig ske i henhold til Allahs vilje.

Den tredje: Hvad Al-Bukhari og Muslim har fortalt - og ordlyden er Al-Bukhari's - fra Ali ibn Abi Talib (må Allah være tilfreds med ham), at Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) sagde:

«مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا قَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ أَوْ مِنَ الْجَنَّةِ».

'Der er ingen blandt jer, undtagen at hans plads i Helvede eller Paradis er forudbestemt.'

En mand fra folket sagde:

«لَا، اعْمَلُوا فَكُلٌّ مُيَسَّرٌ».

'Skal vi ikke stole på det, O Allahs Sendebud?' Han sagde: 'Nej, fortsæt med at gøre gode gerninger, for alle vil finde det let at gøre sådanne gerninger (som vil føre ham til hans forudbestemte sted).' Derefter reciterede han:

﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَٱتَّقَىٰ ۝٥﴾

{Hvad angår den, der giver (i velgørenhed) og holder sin pligt over for Allah og frygter Ham} [Al-Layl: 5] I en anden version hos Muslim:

«فَكُلٌّ مُيَسَّرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ».

'For alle vil finde det let at gøre det, de er skabt til.' Profeten (må Allahs fred og velsignelser være med ham) beordrede handling og forbød at stole på skæbnen.

Den fjerde: At Allah den Almægtige har befalet

tjeneren og forbudt ham, og Han har ikke pålagt ham mere, end han kan bære. Allah den Almægtige sagde:

﴿فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ مَا ٱسۡتَطَعۡتُمۡ وَٱسۡمَعُواْ وَأَطِيعُواْ...﴾

{Så frygt Allah og vær pligtopfyldende over for Ham så meget som I kan; lyt og adlyd}

[Al-Taghābun: 16] og Han sagde:

﴿لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ...﴾

{Allah pålægger ikke en sjæl mere, end den kan bære} [Al-Baqarah: 286] Og hvis tjeneren var tvunget til at handle, ville han være pålagt noget, han ikke kunne undslippe, og dette er uretmæssigt; derfor, hvis han begår en synd af uvidenhed, glemsel eller tvang, er der ingen synd på ham, fordi han er undskyldt.

Den femte: At Allahs bestemmelse er en skjult hemmelighed, som kun bliver kendt efter, at det bestemte er sket, og tjenerens vilje til at handle går forud for hans handling; derfor er hans vilje til at handle ikke baseret på hans viden om Allahs bestemmelse, og dermed bortfalder hans undskyldning med skæbnen, da ingen kan have en undskyldning for noget, de ikke ved.

Den sjette: Vi ser, at mennesket er ivrigt efter det, der passer ham i hans verdslige anliggender, indtil han opnår det, og han afviger ikke fra det, der

passer ham, og derefter undskylder han sin afvigelse med skæbnen; hvorfor afviger han fra det, der gavner ham i hans religiøse anliggender, til det, der skader ham, og undskylder det med skæbnen? Begge tilfælde er ens, er de ikke?

Og her er et eksempel, der illustrerer dette:

Hvis en person havde to veje foran sig: Den ene fører til en by fuld af kaos: mord, plyndring, krænkelse af ære, frygt og sult. Den anden fører til en by med fuldstændig orden, sikkerhed, velstand og respekt for liv, ære og ejendom. Hvilken vej ville han vælge?

Han vil vælge den anden vej, som fører til en by med orden og sikkerhed, og ingen fornuftig person ville nogensinde vælge vejen til en by med kaos og frygt og undskylde det med skæbnen. Overraskende nok følger nogle mennesker vejen, der fører til Helvede, og opgiver vejen til Paradis I det hinsidige, og de bruger skæbnen som deres argument.

Et andet eksempel: Vi ser, at en syg person bliver beordret til at tage medicin; han drikker det, selvom han ikke har lyst til det, og han bliver forbudt at spise mad, der skader ham; så han undgår det, selvom han har lyst til det, alt sammen for at opnå helbredelse og beskyttelse. Han kan ikke nægte at tage medicinen eller spise den skadelige mad og undskylde det med skæbnen. Hvorfor

undlader nogle mennesker at overholde Allahs og Hans Sendebuds befalinger og forbud og bruger skæbnen som deres argument?

Den syvende: Den, der undskylder sine forsømmelser af pligter eller sine synder med skæbnen, hvis nogen overfaldt ham, tog hans ejendom eller krænkede hans ære og derefter undskyldte det med skæbnen og sagde: 'Bebrejd mig ikke, for mit overfald var bestemt af Allah' - ville han ikke acceptere den persons argument. Hvorfor accepterer han ikke brugen af skæbnen som et argument, når nogen angriber ham, men bruger det selv som en undskyldning for sin overtrædelse af Allahs rettigheder?

Det fortælles, at en tyv blev bragt til Amir al-Mu'minin (de troendes leder), 'Umar ibn al-Khattāb (må Allah være tilfreds med ham), som beordrede, at hans hånd skulle skæres af. Tyven sagde: 'Vent, O Amir al-Mu'minin (de troendes leder)! Jeg har stjålet i henhold til Allahs bestemmelse.' Umar svarede: 'Og vi vil skære (din hånd) af i henhold til Allahs bestemmelse.

Troen på skæbnen har store fordele, herunder:

Den første: Vi stoler på Allah den Almægtige, mens vi forfølger de rette midler. Vi bør ikke stole på midlerne selv, for alt sker i henhold til den guddommelige forudbestemmelse.

Den Anden: Man bør ikke føle sig selvtilfreds, når

man opnår det, man ønsker, for opnåelsen er en velsignelse fra Allah den Almægtige, som har givet ham midlerne til succes. Selvtilfredshed ville få ham til at glemme at vise taknemmelighed for denne velsignelse.

Den Tredje: Vi føler ro og psykisk komfort ved vores viden om, at alt sker i henhold til guddommelig forudbestemmelse. Så vi bekymrer os ikke over tabet af noget kært eller forekomsten af noget dårligt, for alt sker i henhold til den skæbne, der er forudbestemt af Allah, som har herredømmet over himlene og jorden, og det vil uundgåeligt ske. Om dette siger Allah den Almægtige:

﴿مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ إِلَّا فِي كِتَٰبٖ مِّن قَبۡلِ أَن نَّبۡرَأَهَآۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٢٢ لِّكَيۡلَا تَأۡسَوۡاْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمۡ وَلَا تَفۡرَحُواْ بِمَآ ءَاتَىٰكُمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخۡتَالٖ فَخُورٍ ٢٣﴾

{Ingen ulykke rammer jorden eller jer selv, uden at det er skrevet i en Bog (Al-Lauh Al-Mahfuz) før vi bringer det til eksistens. Sandelig, det er let for Allah. For at I ikke skal sørge over de ting, I ikke får, og ikke glæde jer over det, I har fået. Og Allah elsker ikke stolte pralere} [Al-Hadīd: 22-23].

«عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءُ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءُ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ».

Og profeten (fred og velsignelser være med ham) sagde: «'Forbløffende er sagen for den troende, for hele hans sag er god. Og dette gælder kun for den troende. Hvis noget godt sker for ham, takker han, og det er godt for ham. Hvis noget dårligt rammer ham, er han tålmodig, og det er godt for ham».

To grupper er faldet i vildfarelse angående skæbnen:

Den ene gruppe: Jabriyya, som siger, at mennesket er tvunget til sine handlinger og ikke har nogen vilje eller evne.

Den anden gruppe: Qadariyya, som siger, at mennesket er uafhængigt i sine handlinger med hensyn til vilje og evne, og at Allahs vilje og magt ikke har nogen indflydelse på det.

Svaret til den første gruppe (Jabriyya) iflg. sharia-loven og virkeligheden:

Hvad angår sharia-loven: Allah den Almægtige har bekræftet, at mennesket har vilje og ønsker, og har tilskrevet handlingen til ham. Allah den Almægtige sagde:

﴿...مِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلدُّنۡيَا وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلۡأٓخِرَةَۚ...﴾

{Blandt jer er der nogle, der ønsker denne verden, og nogle, der ønsker det Hinsidige}

[Āl-'Imrān: 152]. Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿وَقُلِ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَن شَآءَ فَلۡيُؤۡمِن وَمَن شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَاۚ...﴾

{Og sig: 'Sandheden er fra jeres Herre.' Så lad den, der vil, tro, og lad den, der vil, være vantro. Sandelig, Vi har forberedt for de uretfærdige en ild, hvis vægge vil omringe dem} [Al-Kahf: 29].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿مَّنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا فَلِنَفۡسِهِۦۖ وَمَنۡ أَسَآءَ فَعَلَيۡهَاۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ٤٦﴾

{Hvem der end gør gode gerninger, er det til gavn for ham selv; og hvem der end gør ondt, er det imod ham selv. Og din Herre er slet ikke uretfærdig mod (Sine) tjenere} [Fussilat: 46].

Hvad angår virkeligheden: Enhver person kender forskellen mellem hans frivillige handlinger, som han udfører med sin vilje, såsom at spise, drikke, sælge og købe, og hvad der sker for ham uden hans vilje, såsom at ryste af feber og falde fra et tag. I det første tilfælde er han en frivillig aktør med sin vilje uden tvang, mens han i det andet tilfælde ikke har noget valg eller ønske om, hvad der sker med ham.

Svaret til den anden gruppe (Qadariyya) iflg. sharia-loven og fornuften:

Hvad angår Shariah: Så har Allah den Almægtige skabte alle ting, og alt eksisterer ved Hans vilje. Han har forklaret i Sin bog, at menneskers handlinger

sker ved Hans vilje. Han sagde:

﴿...وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقۡتَتَلَ ٱلَّذِينَ مِنۢ بَعۡدِهِم مِّنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ وَلَٰكِنِ ٱخۡتَلَفُواْ فَمِنۡهُم مَّنۡ ءَامَنَ وَمِنۡهُم مَّن كَفَرَۚ وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقۡتَتَلُواْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ﴾

{Og hvis Allah havde villet, ville de efterfølgende ikke have kæmpet mod hinanden efter de klare beviser var kommet til dem. Men de var uenige, nogle af dem troede og andre var vantro. Hvis Allah havde villet, ville de ikke have kæmpet mod hinanden, men Allah gør, hvad Han vil}

[Al-Baqarah: 253].

Og Allah, Den Ophøjede, sagde:

﴿وَلَوۡ شِئۡنَا لَأٓتَيۡنَا كُلَّ نَفۡسٍ هُدَىٰهَا وَلَٰكِنۡ حَقَّ ٱلۡقَوۡلُ مِنِّي لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ ١٣﴾

{Og hvis Vi havde villet, kunne Vi have givet enhver sjæl dens vejledning, men ordet fra Mig trådte i kraft (om onde gerninger), at Jeg vil fylde Helvede med jinner og mennesker sammen}

[Al-Sajdah: 13].

Hvad angår fornuften: Hele universet tilhører Allah den Almægtige, og mennesket er en del af dette univers; derfor tilhører mennesket også Allah den Almægtige. Og det er ikke muligt for det, der ejes, at handle i ejerens ejendom uden hans tilladelse og vilje.

Målene med den islamiske tro

Mål (sprogligt): Det bruges om betydninger, herunder: (formålet, der opstilles for at blive opnået, og alt, hvad der stræbes efter).

Målene med den islamiske tro refererer til dens ædle formål og mål, som er afhængige af overholdelse af denne tro. Sådanne mål er mange, herunder følgende:

Først: At dedikere intentionen og tilbedelsen udelukkende til Allah den Almægtige, fordi Han er Skaberen uden nogen partner; derfor bør hensigten og tilbedelsen være rettet kun mod Ham.

For det andet: At frigøre sindet og tankerne fra den kaotiske forvirring, der opstår, når hjertet er tomt af denne tro. En person, der har et hjerte tomt af denne tro, er enten en, der ikke har nogen tro i sit hjerte overhovedet og er en slave af materielle ting alene, eller en, der forvilder sig forvirret blandt fejlagtige overbevisninger og overtro.

Den tredje: At være mentalt og intellektuelt i ro, uden angst i sjælen eller uro i tankerne. Dette skyldes, at denne tro forbinder den troende med sin Skaber og gør ham tilfreds med Ham som Herre, Disponent, Hersker og Lovgiver. Således accepterer han skæbnen med et fredeligt hjerte og føler en stærk tilbøjelighed til islam, uden at acceptere nogen anden religion i stedet.

Den fjerde: Rigtighed af hensigt og handlinger fra afvigelser i tilbedelsen af den Almægtige Skaber eller i interaktion med skabningerne. Dette skyldes, at en af de grundlæggende principper i denne tro er at tro på budbringerne, hvilket inkluderer at følge deres eksempel, som indebærer at følge deres sikre vej i intention og handling.

Den femte: At være beslutsom og seriøs i alle anliggender, således at man ikke går glip af nogen mulighed for at udføre gode gerninger i håb om belønning, og undgår enhver synd af frygt for straf. Dette skyldes, at et af de grundlæggende principper i denne tro er troen på opstandelsen og regnskabet for menneskers gerninger.

Allah den Ophøjede sagde:

﴿وَلِكُلّٖ دَرَجَٰتٞ مِّمَّا عَمِلُواْۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعۡمَلُونَ ١٣٢﴾

{For alle vil der være grader (eller rang) i henhold til, hvad de gjorde. Og din Herre er ikke uvidende om, hvad de gør} [Al-An'ām: 132]

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلٍّ خَيْرٌ، احْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ؛ فَإِنَّ (لَوْ) تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ».

Profeten (fred være med ham) opfordrede til at stræbe efter dette mål; i sin udtalelse: «'Den stærke

troende er bedre og mere elsket af Allah end den svage troende, og i hver af dem er der godt. Stræb efter det, der gavner dig, og søg hjælp fra Allah, og føl dig ikke hjælpeløs. Hvis noget rammer dig, så sig ikke: Havde jeg gjort sådan og sådan, ville det have været sådan og sådan' men sig: Allah har bestemt, og hvad Han vil, gør Han; for 'hvis' åbner vejen for djævelens gerning». [Berettet af Muslim].

Den sjette: At opbygge en stærk nation, der ofrer alt, dyrt og billigt, for at styrke sin religion og konsolidere dens fundamenter, uden at bekymre sig om, hvad de måtte lide i denne proces. Om dette siger Allah den Almægtige:

﴿إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُواْ وَجَٰهَدُواْ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ﴿١٥﴾﴾

{Sandelig, de troende er udelukkende dem, som har troet på Allah og Hans Sendebud, og derefter ikke tvivler, men kæmper med deres rigdom og deres liv for Allahs sag. Disse er de sandfærdige} [Al-Hujurāt: 15].

Den syvende: At opnå lykke i denne verden og i det hinsidige ved at forbedre individer og samfund, og opnå belønninger og æresbevisninger. Om dette siger Allah den Almægtige:

﴿مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾﴾

{Hvem end der gør gode gerninger, hvad enten det er en mand eller en kvinde, mens han (eller hun) er en sand troende (af islamisk monoteisme), sandelig, til ham vil Vi give et godt liv (i denne verden med respekt, tilfredshed og lovlig forsørgelse), og Vi vil bestemt belønne dem i forhold til det bedste af, hvad de plejede at gøre (dvs. Paradis i det Hinsidige)} [Al-Nahl: 97].

Dette er nogle af målene med den islamiske tro. Vi beder Allah den Almægtige om at opfylde dem for os og for alle muslimer; sandelig, Han er den Mest Generøse og Mest Ædle. Al lovprisning tilkommer Allah, verdens Herre.

Og må Allahs fred og velsignelser være med vores Profet Muhammad og hans familie og alle hans ledsagere.

Skrevet af

Muhammad al-Sālih al-'Uthaymīn

❋❋❋

Index

Et Glimt i den Islamiske Tro 2
Introduktion 2
Den islamiske religion 4
Islams fem søjler 9
Grundlaget for den islamiske troslære 13
Troen på Allah den Almægtige 15
Troen på englene 35
Troen på de åbenbarede bøger. 41
Troen på budbringerne (profeterne) 43
Troen på den sidste dag (dommedagen) 52
Tro på skæbnen 74
Målene med den islamiske tro 88

❋❋❋

da71v1.0 - 18/06/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-633-0